

GIMNAZIJA PTUJ

PREBLISKI 1 / 2013/2014

Dogodki in dejavnosti
(september 2013–januar 2014)

Dijaki 1. a-razreda se učijo z e-tablicami!

V šolskem letu 2012/13 je Strokovni svet RS za splošno izobraževanje potrdil e-učbenika za 1. letnik matematike in za 1. letnik kemije. Pri nastajanju obeh e-učbenikov so prek ZRSŠ sodelovali tudi učitelji Gimnazije Ptuj, zato smo na naši šoli dobili izjemno priložnost, da e-učbenika med prvimi preizkusimo v razredu. Dijaki 1. a-razreda so v ta namen za celo šolsko leto prejeli Samsungove e-tablice.

Zbrala, uredila in oblikovala: Renata M. Furman
Lektorirala: Anita Ekert

Tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni

V petek, 4. 10. 2013, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni. Tekmovanja se je udeležilo 24 dijakov prvega letnika. Bronasto priznanje je prejelo 12 dijakov, in sicer tisti, ki so zbrali 31 točk ali več (od možnih 40). Državnega tekmovanja so se udeležili trije dijaki, ki so na šolskem tekmovanju prejeli največ točk: Miha Petek (39 točk), Jan Sever (37 točk), Jerca Ferčič (36 točk) in Jernej Golob (36 točk).

Državno tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni, na katerega se je uvrstilo 829 tekmovalcev iz 321 osnovnih in srednjih šol, je potekalo 9. 11. 2014. Zaradi velikega števila tekmovalcev je potekalo na treh lokacijah v Sloveniji. Dijaki naše šole so tekmovali na OŠ Prežihovega Voranca v Ravnah na Koroškem, kjer se je pomerilo 243 tekmovalcev iz 95 šol. Najuspešnejša sta bila Jan Sever in Miha Petek, ki sta prejela srebrno priznanje.

Irena Liubec

Tekmovanje v znanju logike

V Zvezi za tehnično kulturo Slovenije si že 27 let prizadevajo, da bi mlade naučili logičnega sklepanja, spodbujajo jih k reševanju logičnih nalog ter k uporabi logike v vsakdanjem učenju. V ta namen so organizirana tudi tekmovanja.

Dne 27. septembra smo izvedli šolsko izbirno tekmovanje, ki se ga je udeležilo 109 dijakov. Kar 33 učencev je osvojilo bronasta priznanja, 5 pa se jih je uvrstilo na državno tekmovanje. To je potekalo 9. 11. 2013 v Ljubljani na Fakulteti za elektrotehniko. Sodelovalo je 323 dijakov. Naši so bili zelo uspešni, saj so dosegli eno zlato (Petra Toplak, 1. b) in eno srebrno priznanje (Maša Lah, 2. e).

Izbirno tekmovanje za kemijsko olimpijado 2014

V soboto, 16. 11. 2013, je potekalo 1. izbirno tekmovanje za udeležbo na kemijski olimpijadi, ki bo potekala drugo leto v Vietnamu. Iz naše šole sta se tekmovanja udeležila dva dijaka. Od 63 dijakov iz vse Slovenije se je v naslednji krog tekmovanja uvrstilo 19 dijakov, med njimi je tudi naš Luka Pušnik iz 3. b-razreda.

Čestitamo za dosežen uspeh!

Boris Zmazek

Zmaga na kvizu o Rudolfu Maistru

V petek, 22. novembra 2013, je na Prvi gimnaziji Maribor potekalo tekmovanje o Rudolfu Maistru. Udeležilo se ga je sedem izbranih gimnazij, ki so iz krajev, povezanih z velikanom naše preteklosti. To so bile gimnazije iz Kamnika, Kranja, Ljubljane, Slovenj Gradca, Maribora in s Ptuja. Našo šolo so zastopali dijaki Saša Milošič (3. d), Aljaž Majcen (4. a) in Aljaž Tumpej (4. c).

Najprej smo si dijaki in mentorji v Univerzitetni knjižnici Maribor ogledali igrani film Maistrova najdaljša mariborska noč, s pomočjo katerega so tekmovalci še dodatno utrdili pridobljeno znanje. Sledilo je tekmovanje v obliki kviza. Dijaki so odgovarjali na sedem tematskih sklopov. Vprašanja so bila sestavljena na osnovi predpisane literature. Po šestih sklopih je bila naša ekipa izenačena v vodstvu z ekipo iz Kamnika. Izenačen rezultat je ohranila tudi po sedmem sklopu in si tako razdelila zmago s tekmovalci, ki so prihajali iz Maistrovega rojstnega kraja.

Kviz je potekal v zelo prijetnem vzdušju. Nastopajoči so pokazali veliko znanja, za svoj trud pa so prejeli priznanja in priložnostna darila.

Dan Rudolfa Maistra zaznamuje Slovenija v spomin na 23. november 1918, ko je Maister z novoustanovljeno slovensko vojsko razorožil zaščitno stražo mariborskih Nemcev in prevzel vojaško oblast v Mariboru ter s tem zagotovil, da je mesto ostalo slovensko.

Cilj tekmovanja – spoznavanje Rudolfa Maistra kot generala, politika, pesnika, slikarja, in druženje – je bil nedvomno dosežen. Upam si trditi, da tudi presežen. Velike vrednosti je namreč zavedanje mladih, da je bil Rudolf Maister človek dejanj v ključnih zgodovinskih trenutkih in da je pri slovenskem človeku zbudil spoštovanje poguma, odločnosti, bojevitosti in navdihnjenega delovanja za slovensko državnost. Zato Saša in oba Aljaža – hvala, da ste tako uspešno zastopali našo šolo in v svoje razmišljanje, ki sem ga bila deležna, vnesli tako veliko spoštovanje do preteklost.

Jelka Kokol Plošnjak, mentorica

JUVENES TRANSLATOIRES • Tekmovanje mladih prevajalcev

Če naj bomo Evropejci res združeni v različnosti, kakor pravi slogan EU, se moramo znati sporazumevati tudi v drugih jezikih.

Gimnazija Ptuj je bila v tem šolskem letu med osmimi izžrebanimi slovenskimi srednjimi šolami, ki so se udeležile tekmovanja mladih prevajalcev Juvenes translatores. Tekmovanje za srednje šole v Evropski uniji od leta 2007 organizira Generalni direktorat za prevajanje pri Evropski komisiji.

Tekmovanja so se lahko udeležili le dijaki, rojeni leta 1996, in sicer do pet iz vsake šole. Tekmovanje je v vseh državah Evropske unije potekalo istočasno, in sicer 28. novembra 2013 med 10. in 12. uro po srednjeevropskem času. Dijaki so lahko sami izbrali jezikovne pare (prevajali so lahko iz kateregakoli uradnega jezika EU v katerikoli uradni jezik EU), tema izvirnih besedil pa je bila evropsko leto državljanov. Pri tem so lahko uporabljali slovarje v knjižnih izdajah, med pisanjem pa ni bilo dovoljeno uporabljati računalnikov in drugih elektronskih naprav.

Mladi prevajalci ptujske gimnazije, ki so se pomerili z drugimi slovenskimi dijaki, so bili: **Ana Krajnc (3. e), Doroteja Meško (3. c), Mitja Zorec (3. e), Ana Žuran (3. c) in Martin Žgeč (3. d).**

Posamezna država ima sicer le enega zmagovalca, a so ocenjevalci izrekli priznanja tudi drugim dijakom, ki so se dobro odrezali. Naša dijakinja **Ana Krajnc**, ki je prevajala iz angleščine v slovenščino, je za svoj prevod **prejela posebno priznanje ocenjevalcev**, vsi dijaki pa so prejeli potrdilo o sodelovanju.

Čemu takšno prevajalsko tekmovanje?

"Znanje jezikov nas povezuje in omogoča boljše razumevanje drugih kultur. Opremljeni z znanjem jezikov lahko mladi, jutrišnji odrasli, laže odidejo na študij ali delo v druge evropske države. Raziskave kažejo, da je v Evropi vedno več povpraševanja po prevajanju in prevajalcih. Tekmovanje Juvenes Translatores širi zavedanje o pomenu prevajalskega znanja in opozarja na to, da bi bilo morda dobro pri pouku jezikov znova uvesti prevod kot sredstvo jezikovnega posredovanja." (http://ec.europa.eu/translatore/why/index_sl.htm)

Renata M. Furman

V naročju besed Ivana Minattija in Marka Kravosa

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje

Letošnjega šolskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje, ki je bilo pesniško obarvano, se je 4. 12. 2014 udeležilo 31 dijakov iz 1. in 2. letnikov ter 16 dijakov iz 3. in 4. letnikov. Izhodišče za razmišljanje so bile pesmi Ivana Minattija in Marka Kravosa.

Dijaki prvega in drugega letnika so prebrali priljubljeno in širokemu krogu bralcev znano Minattijevo zbirko Nekoga moraš imeti rad. Ob izhodiščni pesmi Ko bom tih in dober so razlagali pesnikov odnos do narave, življenja in minljivosti ter predstavljali svoje doživljanje prebranih pesmi. Pisanju so dali izvirne naslove.

Najprepričljivejši so bili Žan Malek Petrovič, Eva Majerič, Tamara Majcen, Maša Indžić, Tjaša Gajšek in Manja Toplak, ki so se uvrstili tudi na področno tekmovanje.

Ob navedenih so bronasto Cankarjevo priznanje dosegli tudi Blaž Murko, Iva Katarina Rimele, Tjaša Cvikl, Jana Habjanič in Tomi Petek.

Tekmovalci iz 3. in 4. letnikov so se posvečali ustvarjanju Marka Kravosa, pesnika in pisatelja iz Trsta, ki je prepričan, da se »pesmi morajo vklesati v nek prostor, človeško okolje, zgodovino, obenem pa se gibati, spreminjati in ljubeče pretakati, kot to počne voda«. Dijaki so ob pesmih iz zbirke V kamen, v vodo razlagali ustvarjalčev odnos do družbene problematike in razmišljali o aktualnosti Kravosove poezije.

Na področno tekmovanje so se s svojimi zreliimi stališči uvrstili: Sanja Špindler, Jakob Murko, Tina Fekonja, Eva Štrafela, Tjaša Gerečnik in Anja Lepej. Vsi so dosegli tudi bronasto Cankarjevo priznanje.

Prav vsem sodelujočim na šolskem tekmovanju in njihovim mentoricam čestitamo za dosežen uspeh, udeležencem področnega tekmovanja pa želimo uspešne priprave na nadaljnje tekmovanje in ustvarjalno pisanje v prihodnje, še posebej pa 23. januarja, na dan regijskega tekmovanja.

Marija Holc

Mitja Zorec drugič zapored državni prvak v znanju nemščine

V četrtek, 9. 1. 2014, je potekalo šolsko tekmovanje v znanju nemščine, namenjeno dijakom 2. in 3. letnikov, ki se učijo nemščino kot prvi ali drugi tuji jezik. Tekmovanja se je udeležilo 32 dijakov, 13 jih je bilo še posebej uspešnih in so prejeli bronasta priznanja: Iva Kampl, Adam Brumen, Ines Prejac (2. d), Matevž Hernja, Lucija Hamersak in Tadej Pihler (2. e), Žan Lamberger (2. a), Melani Žnidarič (2. b), Mitja Zorec, Laura Bratušek in Melanie Golob (3. e), Martin Žgeč (3. d) in Ana Žuran (3. c).

Od teh se je 5 dijakov uvrstilo na državno tekmovanje, in sicer Matevž Hernja, Žan Lamberger, Ines Prejac, Mitja Zorec in Martin Žgeč. 12. 2. 2014 so se na Škofijski gimnaziji Antona Martina Slomška v Mariboru pomerili z dijaki drugih gimnazij. Po lanski zmagi je naš dijak 3. letnika Mitja Zorec v kategoriji nemščina kot prvi tuji jezik še drugič ugnal vse tekmece in dosegel najboljši rezultat in prvo mesto v državi, s tem pa tudi zlato priznanje. Vsi ostali dijaki so se s svojim jezikovnim znanjem prav tako izkazali in so prejeli srebrno priznanje.

Renata M. Furman

Tekmovanje v znanju astronomije

Dijaki Gimnazije Ptuj so letos že tretjič sodelovali na tekmovanju v znanju astronomije. Tako kot prejšnja leta so bili tudi letos uspešni in kar trije dijaki so prejeli bronasto Dominkovo priznanje: Luka Medic (3. c), Jernej Orovič (3. d) in Jernej Leskovar (4. c).

Na šolskem tekmovanju sta Luka Medic in Jernej Orovič pokazala zavidljivo znanje in dosegla dovolj točk, da sta se uvrstila na državno tekmovanje. To je **11. 1. 2014** potekalo na Gimnaziji Murska Sobota. Oba dijaka sta prejela srebrno Dominkovo priznanje. Uspešnejši je bil Luka, ki je zasedel 23. mesto od 63 uvrščenih tekmovalcev.

Jasmina Jančič

Šolsko tekmovanje mladih zgodovinarjev

Tekmovanje je bilo v sredo, **29. januarja 2014**, istočasno na vseh prijavljenih srednjih šolah, in sicer diferencirano za gimnazije in strokovne šole.

Tema letošnjega že XIII. tekmovanja mladih zgodovinarjev je bila Propad vzhodnega bloka in proces demokratizacije. Dijaki so se pripravljali s pomočjo vsebin iz različnih učbenikov za četrti letnik. Čeprav je bilo za tekmovanje precej zanimanja, se ga je udeležilo le 17 dijakov. Priznati je treba, da je bila tema precej zahtevna.

Najuspešnejša je bila Ana Jurgec, 3. d, v ekipi za državno tekmovanje marca v Slovenski Bistrici pa se ji bosta pridružili še Doroteja Meško, 3. c, in Nina Venta, 2. d. Dobro znanje sta pokazali še dijakinji iz 2. a-oddelka, Špela Vučak in Nuša Muršič. Vseh pet dijakinj je na šolskem tekmovanju doseglo bronasto priznanje, prve tri pa imajo seveda priložnost poseči še po višjih. Čeprav je gradiva veliko, upamo, da bodo uspešno zastopale šolo tudi na državnem tekmovanju.

Jelka Kokol Plošinjak

Tekmovanje v znanju biologije

V petek, 30. 1. 2014, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz biologije, ki se ga je udeležilo 19 dijakov. Na državno tekmovanje, to je bilo **22. 3. 2014** v Mariboru, se je uvrstila Tina Fakin in prejela srebrno priznanje. Bronasto priznanje pa so za viden uspeh na šolskem tekmovanju prejeli: Goran Novak, 4. a, Sadat Velju, 4. a, Barbara Petrovič, 4. a, Ana Vaupotič, 4. b, in Larisa Lara Popušek, 4. g.

Irena Ljubec

Strokovna ekskurzija v Bruselj • 13.–18. 9. 2013

Dijaki četrtega letnika evropskega oddelka smo tako kot vsi evropski oddelki pred nami tri leta spoznavali Evropsko unijo, njene institucije in delovanje. Da bi jo spoznali tudi od blizu, smo se odpravili v domovanje evropskih institucij – Francijo, Luksemburg in Belgijo.

Naš izlet se je začel 13. septembra – vsekakor dober začetek. Bil je namreč petek, vendar pa smo odrinili ob enajstih zvečer, tako da smo na srečo doživeli le eno uro tega nesrečnega datuma. Udobno smo se namestili na popolnoma novem avtobusu in spoznali vodiča, ki je imel naslednjih nekaj dni našo usodo v svojih rokah. Ura je bila že zelo pozna, za nami pa dolg dan pouka in pakiranja, zato smo drug za drugim kar hitro zaspali, zaviti v odeje in zleknjeni na sedežih in po tleh, ter se odpeljali dogodivščinam naproti.

Ko smo se naslednje jutro prebudili, smo že drveli preko Nemčije. Nekaj ur smo še zaspani skozi okno opazovali pokrajino, potem pa smo prispeli v Strasbourg, francosko mesto ob nemški meji. Tam nas je že kar takoj sprejelo kislo vreme, vodič pa nam je povedal, da nas bo takšno verjetno spremljalo kar cel teden. Dež in veter pa nista motila našega pogleda na trge in spomenike, zanimivo pa je bilo tudi nasprotje med starinskimi stavbami, kjer domujejo razna gledališča in uradi, ter ogromnimi modernimi poslopji Evropske unije. Najbolj nas je navdušilo staro mestno jedro z reko, po kateri plujejo turistične ladjice z ljubkimi večnadstropnimi hišicami iz kamna in lesa in ozkimi, prepletenimi uličicami, polnimi trgovinic in ljudi. Sredi mesta pa je kraljevala ogromna gotska katedrala Notre-Dame de Strasbourg. Čeprav nam je bil Strasbourg všeč, smo bili veseli prihoda v tople hotel, kjer smo vsaj nekateri nadoknadili primanjkljaj spanca iz prejšnje noči.

Naslednji dan smo se spet odpravili na dolgo pot proti Belgiji in se na poti ustavili še v Luksemburgu, natančneje v njegovi istoimenski prestolnici. Mestece je prepolno sedežev bank, med drugim tudi Evropske investicijske banke, in bogatih starih hiš. Po sprehodu po prijetnem in mirnem mestnem središču smo se odločili, da se bomo nekega dne tja tudi preselili.

Ko smo ga s težkim srcem zapuščali, smo na avtobusu ob spremljavi sošolčeve harmonike veselo zapeli pesem Waterloo, saj smo se prav tja odpravljali ugotavljat, kaj neki se je velikemu Napoleonu pletlo po glavi, ko je spoznal, da je nazadnje dokončno poražen. Na strmih stopnicah, ki so se vzpenjale proti vrhu razglednega hriba nad bojnim poljem, smo se spopadli z močnim vetrom in na vrh prispeli zadihani, a zadovoljni z razgledom, ki nas je tam pričakal. Še bolj pa smo ostrmeli nad ogromno panoramsko fresko, ki je odlično prikazovala bitko.

Kmalu smo se iz francoskega dela Belgije podali na njen nizozemski sever – v obmorsko mesto Brugge. Z zanimanjem smo poslušali tamkajšnjo govorico in opazovali zelene pašnike, polne zadovoljnega goveda, včasih namočene od dežja in takoj zatem v sončnih žarkih. Žal je ravno tedaj, ko smo prispeli v mesto, deževalo, zato smo si v zavetju stavb na velikih, dih jemajočih trgih privoščili topel čaj ali belgijski krompirček. Tretji dan smo obiskali še eno belgijsko mesto, Gent. Tudi to mestece nas je očaralo z bogatimi zgodovinskimi stavbami, ogledali pa smo si tudi muzej srednjeveškega orožja in mučilnih naprav, ki je v starem gradu sredi mesta. Zatem smo se končno podali proti našemu končnemu cilju – Bruslju, prestolnici Belgije in Evropske unije. Seveda ima tudi to mesto, kot vsa, ki smo jih obiskali, povsem svoje, posebno vzdušje. Celo vreme nas je tam razveselilo z nekaj sončnimi žarki. Ko smo prevozili mesto in videli vse pomembne znamenitosti, nas je pot vodila do Atomiuma, bizarne stavbe v obliki kristala železa. Z upanjem, da se po petdesetih letih obstanka ne bo zrušil prav pod našo težo, smo se z dvigalom podali na razgledno ploščad, s katere se nam je odprl pogled na celotno mesto in kar na celo Evropo, saj je v bližini Atomiuma park s pomanjšanimi modeli vseh velikih evropskih znamenitosti.

Zvečer smo imeli priložnost spoznati tudi razburljivo nočno življenje Bruslja. Zaspali pa smo v pričakovanju velikega dne, zaradi katerega smo se sploh odpravili na pot. Naslednji dopoldan smo namreč obiskali Evropski parlament, kjer nas je toplo sprejela simpatična in zgovorna slovenska poslanka Mojca Kleva. Odgovorila nam je na vsa naša vprašanja in lahko smo iz prve roke izvedeli, kako sta videti življenje in delo v srcu Evropske unije. Žal glavne dvorane parlamenta, kjer potekajo zasedanja in glasovanja, nismo mogli obiskati, ker je v njej že lep čas zrušen strop. Vendar smo se kljub temu nasmejali dejstvu, da se je podrl ravno nad

predsedniškim mestom. V parlamentu smo obiskali tudi razstavo o celotni mlajši zgodovini Evrope in poglobili svoje znanje o Evropski uniji in povodih za njen nastanek.

Preostanek dneva smo preživeli v raziskovanju Bruslja. Kupili smo še zadnje spominčke in odlično belgijsko čokolado, preden smo se zgodaj zjutraj naslednji dan odpravili nazaj proti jugu. Dan smo preživeli na avtocesti, vendar sta oba voznika in naš vodič, s katerimi smo v tem času stkali že skoraj prijateljske vezi, poskrbeli, da smo se vrnili živi in bolj ali manj zdravi ter doma mirno zaspali z znanjem in lepimi vtisi, ki nam bodo gotovo ostali v spominu še veliko dlje kot le do mature.

Tina Fekonja, 4. e

Geografsko-zgodovinska ekskurzija

Postojnska jama – Tehniški muzej Slovenije

V torek, **8. 11. 2013**, smo se dijaki 4. letnikov pri izbirnih predmetih geografija in zgodovina s profesorji odpravili na strokovno ekskurzijo v Postojnsko jamo in Tehniški muzej Slovenije v Bistri. Strokovna ekskurzija je obvezni del internega ocenjevanja za maturo pri obeh omenjenih predmetih.

Odpravili smo se že zgodaj zjutraj, saj nas je čakala dolga pot in veliko dela. Vožnja do Postojnske jame je bila geografsko obarvana, pozorno smo opazovali okolico in reševali zastavljene naloge, z razlago pa so nam pomagali profesorji. Ob prihodu v Postojno smo izvedeli nekaj pomembnih podatkov, obnovili pa smo tudi znanje o kraškem reliefu in kraških pojavih, kar je bilo nujno potrebno za razumevanje Postojnske jame in regije, v kateri leži. Ogled jame je bil posebno doživetje. Najprej nas je navdušil turistični vlakec, saj je vstop z njim v jamo nekaj posebnega. Seveda smo bili najbolj prevzeti nad jamo samo, a tudi čudoviti kapniki in kapniške zaveske nas niso pustili ravnodušne. Ogledali smo si turistični sklop jam, ki zajema vhodni del, Staro jamo, Veliko goro (Kalvarijo), Lepe jame in Ruski rov. Veliko nas je ta del Postojnske jame že videlo, zato smo bili navdušeni, ko se ja naša pot nadaljevala s trekingom v Pivko in Črno jamo. Po številnih dolгих umetnih rovih smo prišli do Črne jame, ki je zaradi svoje barve še posebej zanimiva, nato pa pot nadaljevali ob reki Pivki do Pivke jame. Po isti poti smo se vrnili ter si ogledali še koncertno in kongresno dvorano. Vodič nam je na razumljiv in preprost način razložil značilnosti kraškega podzemlja pa tudi zgodovinska dejstva o jami, ki turiste navdušuje že 200 let. V vivariju smo si ogledali še človeško ribico in druge jamske živali. Polni vtisov o Postojnski jami smo se odpravili proti Tehniškemu muzeju Slovenije v Bistri. Ta del ekskurzije je bil bolj zgodovinsko obarvan. S pomočjo razstavljenih eksponatov in strokovne razlage smo ugotavljali, kako so nekoč izkoriščali različne vire energije pri vsakdanjih opravilih, in spoznali razvoj lesarstva pri nas. Obisk muzeja smo zaključili z ogledom 15 starih avtomobilov. Redki primerki prestižnih avtomobilov so nas navdušili s svojo zgodovinsko, kulturno in tehnično vrednostjo.

Na poti proti Ptujju smo rešili še naloge o zbirkah v tehniškem muzeju. Tako je v prijetnem druženju, zanimivem učenju in sodelovanju naš dan minil, kot bi trenil. Utrujeni, a polni vtisov in novega znanja smo se odpravili domov.

Ivana Djakovič, 4. g

STROKOVNA EKSURZIJA V AUSCHWITZ IN KRAKOV

7.–10. 11. 2013

Namen ekskurzije je bil, da si ogledamo koncentracijsko taborišče Auschwitz in še na drugačen način spoznamo dogodke 2. svetovne vojne. Vedeli smo, kaj taborišča so in kakšen namen so imela v politiki nacistične Nemčije med 2. svetovno vojno, a noben učbenik nas ni mogel pripraviti na to, kar smo slišali in videli. Ogledali smo si tudi mesto Krakov.

Po dolgi nočni vožnji smo zjutraj prispeli v Auschwitz oz. Oświęcim. Po zasedbi Poljske leta 1939 so nemški nacisti na tem mestu, v nekdanjem vojaškem oporišču, ustanovili koncentracijsko taborišče Auschwitz. Danes deluje kot muzej in nas tako opozarja na zgodovino, ki se ne sme ponoviti. Naš ogled se je pričel pri vhodu v taborišče, nad katerim stoji napis Arbeit macht frei (Delo osvobaja). Ni mogoče spregledati ironije in norčevanja iz ljudi, ki so se vsak dan odpravili na delo in vedeli, da jih ne bo osvobodilo, ampak pokopalo. Ob vstopu smo bili presenečeni, da ne gre za tako velik kompleks, kot smo pričakovali, in da je zgrajen iz opečnatih zgradb, ki na prvi pogled ne izdajajo svojega prvotnega namena. Že po ogledu prvega bloka smo hitro dojeli, da videz vara. Vodička nas je seznanila z zgodovinskimi dejstvi o začetkih koncentracijskih taborišč, s kakšnim namenom so jih ustanavljali in kako je potekalo življenje zapornikov, če temu sploh lahko tako rečemo. Videli smo blok 11 ali blok smrti, kjer so na različne načine mučili zapornike in jih pustili, dokler niso umrli od lakote in žeje. Odkrili so, kako množično pobijati ljudi s ciklonom B. Ogledali smo si tudi zaprto dvorišče z zidom ob zadnji steni, kjer so najprej mučili in kasneje streljali zapornike, zid pa poimenovali zid smrti. Najbolj so nas šokirali materialni dokazi: gore ostriženih las, ki so jih uporabljali v tekstilni industriji, kupi kovčkov, očal, čevljev, posode in drugi osebni predmeti, odvzeli so jim celo molilne šale. Ljudje so bili ob vstopu v taborišče oropani vsega. Ogled smo končali pri podzemnem bunkerju, ki je bil predelan v prvo plinsko celico in krematorij. Nemogoče je opisati občutke, ko hodiš po prostorih, kjer je umrlo toliko nedolžnih ljudi.

Po ogledu taborišča Auschwitz smo se z avtobusom odpeljali proti Krakovu, kjer smo se nastanili v hotelu. Že med vožnjo, nato pa še v hotelu je bilo vzdušje popolnoma drugačno kot pred prihodom na Poljsko. Kar naprej smo se pogovarjali o videnem in doživetem. Prepričana sem, da smo mnogi zaspali ob razmišljanju, kakšne grozote je človek sposoben povzročiti.

V soboto zjutraj smo se odpravili proti drugemu delu taborišča Auschwitz, Birkenau, ki je v Brzeinku, približno 3 kilometre od Auschwitza. Znova smo bili presenečeni nad velikostjo taborišča, a tokrat je presegalo naša pričakovanja. Najprej smo si ogledali razgledni stolp, od koder so pazniki nadzorovali taborišče, nato pa nadaljevali ogled v zaporniških barakah. Že življenje v Auschwitzu I se nam je zdelo nepredstavljivo, a tukaj so bile razmere še grozljivejše in še bolj nečloveške. Zaporniki so spali v nekdanjih konjskih hlevih na lesenih pogradih, tudi od 6 do 10 ljudi skupaj. Barake so bile komaj ogrevane in neizolirane, zato so pozimi prepuščale vlago, dež in sneg, poleti pa je bilo v njih zadušljivo vroče. Zaporniki so bili izčrpani in na robu smrti, širile so se tudi mnoge bolezni. Na dan so dobili le liter črne kave, juho iz gnile zelenjave in kos kruha. Našli so tudi način, kako jih oropati človeškega dostojanstva pri tako osnovni potrebi, kot je uporaba stranišča. Dovoljeno jim je bilo sedeti na »klopici« le nekaj sekund enkrat na dan, potrebo pa so morali opraviti skupaj s stoterimi drugimi v skupni baraki. Obstajala je tudi posebna baraka za otroke in ženske, na katerih so opravljali medicinske poskuse. Zagledali smo dve veliki stenski risbi in izvedeli, kako sta nastali. Nekega zapornika so poslali, da uredi barako. Ko je vstopil, ni mogel verjeti svojim očem. Zagledal je na stotine otrok z materami. Ni jih pričakoval, saj so jih po navadi usmrtili med prvimi. Vedel je, da tvega lastno življenje, a nekako jim je moral zmanjšati trpljenje. Narisal je dve veliki risbi z otoškimi prizori, da bi jih razveselil. Danes visita na vsaki strani vhoda. Po ogledu barak smo se odpravili proti ploščadi, kamor so zaporniki prispeli z vlakom. Ob prihodu so jim pobrali vso prtljago in druge predmete in se odločili, kdo je primeren za delo in kdo mora takoj umreti v plinskih celicah. Danes so od 4 krematorijev ostale samo še ruševine, a že te je težko gledati in vedeti, da je umrlo milijon in pol ljudi, od tega milijon in sto tisoč židov. Po drugi strani pa smo se počutili skoraj krivo, ker si danes takšno trpljenje tako težko predstavljamo.

Vodička nam je pokazala tudi, kaj se je zgodilo s tistimi, ki so bili primerni za delo. V posebni stavbi so se morali sleči in oddati svojo obleko, nato so se stuširali. Pustili so jih gole in premražene, da so se posušili. Zapornike so tudi pobrili po celem telesu in jih ostrigli. Po nekaj urah so dobili uniformo in vtetovirano številko. Zaporniki so bili poleg osebnih predmetov oropani tudi imena in dostojanstva. Ogled smo končali pri spominski plošči vsem, ki so tu trpeli in umrli.

Sledila je vožnja do Krakova. Najprej smo se sami sprehodili po mestu, nato pa smo preostanek večera preživeli v hotelu. Znova se nismo mogli nehati pogovarjati o vsem, kar smo videli, in spoznali smo, da si pravzaprav zelo težko predstavljamo, kaj se je dogajalo, saj sami živimo v varnem svetu, smo siti, oblečeni, lahko hodimo v šolo, smo skupaj s svojo družino, nihče ne ogroža našega življenja. Še več, imamo vse, kar si zaželimo. Mislim, da se je vsak izmed nas pri sebi zahvalil za življenje, ki ga ima.

Nedeljsko jutro smo preživeli v Krakovu in si ogledali najpomembnejše znamenitosti. Je eno največjih in najstarejših mest na Poljskem, navdušuje pa tudi s svojo avtentično podobo preteklih obdobij, saj med drugo svetovno vojno ni bilo bombardirano. Sprehodili smo se po grajskem griču Wawel, videli univerzo, ki je najstarejša v srednji Evropi, in obiskali židovsko četrt Kazimierz, v kateri danes ne živi več veliko judov. Danes je to turistična točka s hoteli, restavracijami in umetnostnimi galerijami. Ogledali smo si tudi glavni trg s znamenito tržnico.

Med dolgo vožnjo domov smo si ogledali posnetke, nastale po osvoboditvi taborišča Auschwitz. Posnetki so v nas vzbudili še dodatno grozo in žalost pa tudi trdno odločenost, da se kaj takega ne sme ponoviti. Menim, da bi morali Auschwitz videti in doživeti vsi, saj lahko le tako dojameš razsežnost strahotnih dejanj, povzročenih med 2. svetovno vojno.

Ivana Djakovič, 4. g

Strokovna ekskurzija na Dunaj

V sredo, **18. decembra 2013**, smo se zgodaj zjutraj v spremstvu profesorjev Alenke Valentin, Stanislava Šenvetra, Jasmine Jančič in Ervina Sedlaška z avtobusom odpravili na Dunaj.

Ekskurzijo smo začeli z ogledom filma v planetariju. Predstavili so nam vse planete in nekatera ozvezdja, pojasnili so, katera ozvezdja so zodiakalna in kako se orientiramo na nebu z velikim vozom in severnico. Film v udobni dvorani nas je vse prevzel, saj smo lahko videli nočno nebo, posuto s tisočermi zvezdami v polnem sijaju, kot ga drugje ni mogoče več opazovati zaradi svetlobnega onesnaženja. Po obisku planetarija smo se odpravili v mesto, da je vsak izmed nas lahko doživel Dunaj v predbožičnem blišču. Po kratkem vodenem ogledu mesta in obisku Štefanove cerkve smo dve uri prostega časa preživeli vsak po svoje, med drugim v McDonaldsu, Starbucksu, trgovinah ali ob božičnih stojnicah.

Okrepčani smo bili pripravljeni na obisk prirodoslovnega muzeja. Že v prvi sobi smo bili navdušeni nad razstavo dinosavrov, zanimanje pa se je v naslednjih razstavnih prostorih le še stopnjevalo. Ogledali smo si lahko najrazličnejše fosile živali, ki so poseljevale svet pred več 1000 leti. Nekaj vitrin je bilo polnih metuljev, naslednje hroščev, žuželk, členonožcev. Kar tri sobane so bile polne dragih in poldragih kamnov in kamnin vseh mogočih barv in oblik. Ker smo se nekateri dolgo mudili v prej naštetih prostorih, nam je skoraj zmanjkalo časa za razstavo v zgornjem nadstropju, ki je bila posvečena sesalcem in evoluciji človeka. Ne prav radi smo morali ob 17. uri muzej zapustiti, saj je zapiral svoja vrata.

Tako muzej kot planetarij sta nas zelo navdušila. Z veseljem pa smo se pred odhodom domov pred mestno hišo pomudili še ob božičnih stojnicah, ki so nudile najrazličnejše dobrrote in okraske.

Danijela, Iris in Maruša (3. e)

Učni jedrski reaktor v Podgorici pri Ljubljani

V sredo, **11. 12. 2013**, smo dijaki Gimnazije Ptuj obiskali reaktorski center v Podgorici.

Takoj ob prihodu smo najprej prisluhnili predavanju o fuziji – energiji prihodnosti. Predavatelj nas je seznanil z vrstami energije in njihovo uporabo v svetu. Izvedeli smo, da je večina energijskih virov, ki jih uporabljamo, neobnovljivih, to so fosilna goriva. Mednje uvrščamo premog, zemeljske pline in nafto. Njihove zaloge gredo h koncu in jih bo tudi po najbolj optimističnih napovedih v 21. stoletju zmanjkalo, zato iskanje novih energijskih virov narašča. Ena izmed rešitev naj bi bila fuzija ali zlivanje jeder. Fuzija je vir energije sonca in poteka ob visoki temperaturi in visokem tlaku. Sliši se preprosto, vendar je proces fuzije veliko bolj zahteven. Razmere za potek fuzije je enostavno ustvariti, vendar jih je do sedaj znanstvenikom uspelo obdržati le za kratek čas, kar je ena od negativnih strani tega procesa. Pridobivanje energije s fuzijo pa ima mnogo pozitivnih strani, na primer za njen proces potrebujemo dva izotopa vodika (devterij, tritij), ki sta v vodi, in fuzija ne onesnažuje okolja. V Evropi se raziskovanju fuzije najbolj posveča fuzijski reaktor v Veliki Britaniji, imenovan JET, v Franciji pa trenutno gradijo nov eksperimentalni fuzijski reaktor ITER, ki naj bi začel delovati leta 2021. Po predavanju smo se udeležili delavnice o radioaktivnosti in sevanju. Seznanili smo se različnimi vrstami radioaktivnega sevanja, s sesalnikom pobirali radon iz zraka in ustvarjali plazmo z mikrovalovno pečico. Nazadnje smo si ogledali še razstavo o jedrski energiji, radioaktivnih odpadkih in seveda fuziji.

Ana Žuran, 3. C

Še vedno vozim, vendar ne hodim

Obdobje, ko postajamo mladi vozniki, je primeren čas, da se seznanimo z vsemi nevarnostmi, ki jih prinaša aktivna udeležba v prometu.

V torek, **24. septembra 2013**, nam je gospod Vinko Hren predstavil svojo osebno izkušnjo. Pripovedoval nam je o svojem življenju pred prometno nesrečo in po njej. Predavanje je bilo organizirano kot del predstavitve gibanja *Še vedno vozim – vendar ne hodim*, kjer na drugačen, inovativen način skušajo pozitivno vplivati na mlade in med njimi spodbuditi zavedanje o pomembnosti varne vožnje. Predavanje je omogočilo podjetje Zavarovanja Peklar s Ptuja.

Dokler nismo slišali zgodbe o nesreči gospoda Vinka Hrena, se nismo zavedali odgovornosti, ki jo nosimo kot vozniki. Že naslov predavanja *Še vedno vozim – vendar ne hodim* nas opominja, kakšno srečo imamo, da se lahko prosto gibljemo, hodimo, tečemo ... A takšni ljudje, kot je Vinko Hren, so dokaz, da kljub omejenemu gibanju življenje ni izgubljeno. Tudi invalidi se lahko ukvarjajo s športom in uživajo v vsakdanjih aktivnostih kot mi vsi.

Zelo pomembno je, da svoje zgodbe delijo z nami in nas opominjajo na morebitne negativne posledice.

Udeleženci predavanja

OSNOVE EKOLOGIJE NA PTUJSKEM JEZERU

V sredo, **6. 11. 2013**, smo se v okviru izbirnega predmeta biologija odpravili na terenske vaje in se posvetili ekologiji in odnosom med organizmi. Na pot ob reki Dravi nas je popeljal gospod Dominik Bombek iz Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS).

Pojasnil nam je nekaj osnovnih pojmov, povezanih z ekologijo, predstavil pomen ekologije ter vpliv človeka na okolje. Glavna tema opazovanja so bile tokrat ptice na Ptujskem jezeru, ki smo jih opazovali s prostim očesom pa tudi s pomočjo daljnogledov. Opazili smo tekmovalnost med posameznimi osebki, kar je povsem naraven pojav. V boju za hrano, življenjski prostor in partnerje zmagujejo močnejši, zdravi osebki, ki lahko poskrbijo za nadaljevanje vrste. Govorili smo tudi o razmerju plen in plenilec, možnih človekovih posegih v to razmerje ter njihovih posledicah. Človek lahko vpliva na tekmovalnost s hranjenjem ali odvzemanjem živali in s tem plena plenilcem iz naravnega okolja. Ob koncu našega druženja smo kritično razmišljali o večjih posegih v naravo, kot so zmanjševanje površin ekosistemov in njihovo drobljenje z gradnjo cest in različnih objektov, regulacijami rek in podobnim, ter omenili nekatere naravovarstvene projekte ob Dravi (npr. LIVEDRAVA). Razšli smo se polni novih podatkov in izhodišč za nadgradnjo znanja v biologiji.

Ana Vaupotič, 4. b

Tabor DSD na Pohorju

V tednu pred jesenskimi počitnicami, od 21. do 24. 10. 2013, ko je večina še vztrajala v šoli, se je 28 dijakov 4. letnika odpravilo na Pohorje v hotel Tisa. Bili smo na jezikovnem taboru za nemško jezikovno diplomo.

Naše spremljevalke – profesorice Ulrike Beckenkamp, Slavica Bratuša, Dobrinka Voršič Rajšp in prostovoljka iz Nemčije Hannah Guhlmann – so nas že prvi dan seznanimi z vsemi pomembnimi podatki o poteku ustnega in pisnega dela DSD-izpita. Dijaki smo se razdelili v tri skupine ter intenzivno vadili bralno in slušno razumevanje. Pripravili smo miselne vzorce za ustno predstavitev naključne teme. Ponovili in nadgradili smo nemške slovnične strukture in stalne besedne zveze, s katerimi smo kasneje napolnili eseje. Večino časa smo namenili našim predstavitvam na izbrano temo. Vsak je predstavil svojo, nato smo jo skupaj pokomentirali in predlagali izboljšave. Delo je bilo zelo intenzivno in naporno, saj smo imeli pouk vse od jutra do pozne noči.

Da nam ni zmanjkalo energije, so poskrbeli tudi kuharji v hotelu. Hrana je bila zares okusna in je nikoli ni zmanjkalo. Zmeraj so nas presenečali s sladicami, postregli so nam tudi z originalno pohorsko omleto. Nekaj prostih minutk pa smo izkoristili za rekreacijo. Nekateri so zahajali v fitnes, drugi so igrali košarko ali odbojko. Tudi če bi si po tistem želeli, se nihče ni mogel izogniti športni aktivnosti, saj smo se v sredo vsi skupaj odpravili na pohod na vrh Pohorja. Namenili smo se v strmi klanec, šli mimo več kot 160 let stare jelke, se dodatno okrepili ob zdravilnih točkah, prispeli na Bellevue ter si z vrha smučišča ogledali Maribor. Ob vrnitvi so nas kuharji ponovno presenetili s piknikom. Tudi osebje je bilo zelo prijazno in imeli smo res odlične pogoje za delo.

Na taboru smo se veliko družili, zabavali, hkrati pa pridobili veliko znanja, pomembnih informacij, predvsem pa nasvetov, ki jih vsak posebej pri rednih urah pouka nikakor ne bi mogel dobiti.

Sandra Potočnik, 4. e

Astronomsko opazovanje neba**Zvezdna drama na nočnem nebu****5. 12. 2013**

Po več neuspešnih poskusih, nagajalo nam je oblačno vreme, smo se končno zbrali pod jasnim zvezdnim nebom. S pomočjo teleskopa smo odkrivali skrivnosti vesolja.

Prvi objekt, ki smo se mu posvetili, je bila Luna. Nizko na zahodnem nebu se je svetil tanek krajec mlade Lune. Pogled s teleskopom nam je odkril kraterje, s katerimi je pokrito površje. Njihovo višino in globino so nakazovale sence. Ob Luni se je svetila Venera, ki je tudi že zahajala. Pogled s teleskopom – sledi presenečenje: Venera ima mene tako kot Luna. Nato pa pogled v nebo: svetla Vega, ki skupaj z Denebom in Altairjem tvori lahko prepoznaven poletni trikotnik. V kitajski mitologiji je Vega Predica, hči boginje neba, ki se je poročila z navadnim smrtnikom, Pastirjem (Altair). Jezna Boginja je mednju potegnila Srebrno reko (Rimska cesta), da bi ju za vedno ločila. Vendar se sedmi dan sedmega meseca zaljubljenecv usmilijo srake, ki ta dan ustvarijo most preko Srebrne reke, ki ga naslonijo na Deneb, da sta lahko vsaj en dan na leto zaljubljenca združena.

Čeprav Vega, Deneb in Altair opazimo prve, je za opazovanje s teleskopom zanimivejša precej neugledna zvezdica na sredi tega trikotnika – Albireo. Zvezdica se v teleskopu razkrije kot dvozvezdje modre in rumene zvezde, resnično vredno ogleda.

Še malo sprehoda čez nebo: Severnica – še ena neugledna zvezda, polna skrivnosti, vzhajajoče Plejade – čudovita odprta zvezdna kopica mladih zvezd, ki je dala ime avtomobilski znamki Subaru in zašla na njihov zaščitni znak. Plejadam sledi Aldebaran, najsvetlejša zvezda v ozvezdju Bika, bikovo oko, zasledovalec Plejad in še mnogo drugih zvezd, ozvezdij in kopic, če omenimo samo dvojno odprto zvezdno kopico v Perzeju in kroglasto zvezdno kopico M13 v Ozvezdju Herkula.

Opazovanje smo zaključili z ogledom meglice Prstan, ki se nam je zaradi velikega svetlobnega onesnaženja pokazala samo v obrisih. Svetlobno onesnaženje nas je prikrajšalo tudi za pogled na Andromedo. Opazovanje smo zaključili s sklepom, da se bomo ponovno zbrali spomladi pod temnejšim zvezdnim nebom z novimi zvezdami in nekaterimi starimi znanci.

Prevajalska delavnica

Pogovor z dr. Jakobom J. Kendo

13. 1. 2014

Na Gimnaziji Ptuj smo v januarju ponovno gostili slovenskega prevajalca Harryja Potterja, dr. Jakoba J. Kendo. Gospod Kenda pa ni prevajal le Harryja Potterja, pač pa tudi številna druga obsežna dela. Po šolanju na Osnovni šoli A. T. Linharta v Radovljici je maturiral na naravoslovno-matematični smeri Centra srednjega usmerjenega izobraževanja na Jesenicah. Leta 1997 je zagovarjal diplomski iz literarne zgodovine in literarne teorije na Oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo Filozofske fakultete v Ljubljani in na istem oddelku leta 2009 zagovoril disertacijo, s katero si je pridobil naslov doktor literarnih ved.

Leta 1997 in 1998 je poučeval slovenščino na srednji šoli za oblikovanje in fotografijo, od 1998 in do 2003 pa je imel status samostojnega kulturnega delavca – prevajalca, med letoma 2003 in 2008 je bil vodja ljubljanske pionirske knjižnice, od leta 2008 do leta 2011 spet samostojni prevajalec, od leta 2011 pa vodi Linhartovo dvorano v Radovljici.

Nam lahko zaupate, kaj je po vašem mnenju ključna lastnost resnično dobrega prevajalca?

»Verjetno to, da obvlada precej drobnarij, še bolj pa to, da se loteva tega, kar mu leži. To je recimo tako, kot če imamo zdravnika, ki zelo dobro ve, kaj hoče, ampak ne prenese krvi – verjetno ne bo postal kirurg. Ali pa ne more biti pediater nekdo, ki ne prenese otrok. No, nekaj v tem smislu.«

Kakšna je po vašem mnenju razlika med sodnim prevajalcem in prevajalcem leposlovja?

»Načeloma je zadeva zelo jasna. Tolmač mora prevajati jasno in natančno, saj je lahko od njegovega dela odvisno življenje, npr. prevajanje navodil za nove stroje v kliničnem centru. Pri literarnem prevodu pa je zadeva popolnoma drugačna, saj si literarni prevajalec lahko privoščiti več svobode. Strokovni prevajalec si lahko privoščiti, da je zelo dolgočasen, urejen človek. Pri literarnem prevajanju pa gre predvsem zato, da se ohrani čustveni naboj.«

Kako je prevajati v slovenščino z ozirom na to, da smo tako majhna država, kar posledično pomeni tudi manjši trg?

»Jaz sem, kar se ekonomije tiče, kar vesel, da sem zdaj finančno neodvisen od tega. Ko smo začeli v 90. letih je še šlo, kasneje pa so v založbah poskrbeli predvsem za menedžment.«

Ali v založbah vaše prevode kdaj spremenijo v tržne namene?

»Po navadi ne gre za spreminjanje prevoda zaradi tržnih razlogov, temveč želje po soavtorstvu. Človek ponavadi ne postane založnik zaradi želje po zaslužku.«

Se morda spomnite besede oziroma stavka, ki vam je povzročal največ sivih las?

»Stavka ne, se pa spomnim, kako so me neki otroci, ki so čakali na izdajo novega Harryja Potterja, vprašali, ali se ne da sebi postaviti ultimata, da bi prevedel deset strani na dan. Kar pa je seveda težko, človek lahko ima deset strani božji mir, lahko pa ima z eno stranjo težave ves teden.«

Zagotovo ste najbolj znani po prevodih Harryja Potterja. Kako ste prišli do mesta prevajalca tega dela? Kako se kot prevajalec odločite za prevod nekega besedila?

»Poskušal sem biti nekdo, ki v Slovenijo prinaša literaturo. To pomeni, da prebereš določeno količino neke zvrsti in meniš, da bi to pri nas šlo dobro v promet.«

Če prevajalec pusti pri prevajanju umetniški pečat, ali je potem bolje, da beremo izvirnik in prevod, če razmemo oba jezika?

»Prevod je približek originala. Dobri prevajalci radi trdijo o pridobitvi pri prevodih, saj razkrivajo neke plati izvirnika, na katere povprečni bralec ne bi pomislil. Literarno delo odstopa v vsakem primeru, saj izvirnik biva kvazi fenomenalno. Ne obstaja sam po sebi, obstaja pa v zavesti vsakega posameznika zato, ker na isti pojav lahko gledamo iz čisto drugačnih perspektiv.«

Kaj bi svetovali vsem, ki se odločajo za študij prevajalstva?

»Dal bi jim isti nasvet, kot ga je na hispanistiki dala ena izmed profesorice svojim študentom, to je, da naj gredo v Španijo in se neskončno 'zatreskajo'. Človek ima tako zelo velik zagon in interes, hkrati pa lažje interpretira tudi čustva, seveda pa je potrebno tudi veliko branja.«

GodArt na Gimnaziji Ptuj

18. 10. 2013

GodArt je skupni projekt dveh izvrstnih komedijantov, imitatorjev in glasbenikov – pianista Jureta Godlerja in violončelista Tilna Artača. Predstavo smo si v okviru OIV ogledali tudi ptujski gimnazijci.

V kulturni dvorani Gimnazije Ptuj smo bili v petek, 18. 10. 2013, priča njenemu šovu, v katerem se glasba prepleta s humorjem, vse skupaj pa je začinjeno še s čarovnijo. Poučila sta nas, kako slovenske zabavne skladbe, Lady Gaga in celo svetovna uspešnica Gangnam Style zvenijo na »originalen klasičen« način. Pokazala sta nam, kako se je treba obnašati na koncertu klasične glasbe in uprizorila celo pravo operno predstavo. Ob združevanju klasične glasbe s pop uspešnicami sta poskrbela še za čarovniške trike, v katere sta vključila tudi publiko, ter številne imitacije, med drugim sta imitirala tudi legendarnega Mr. Beana. Občinstvo sta s svojim nastopom navdušila, tako da nihče ni zapustil dvorane ravnodušen.

Žan Malek Petrovič, 2. a

Jezik ... Kultura ... Tradicija

Dijaki Gimnazije Ptuj, ki je ena izmed UNESCO-vih šol, so se **18. oktobra 2013** udeležili tujejezičnega recitala *Voda povezuje* v okviru projekta Jezik – kultura in tradicija. Prireditelj, na kateri so se naši dijaki predstavili z dvema točkama v francoskem jeziku, je organizirala Gimnazija Škofja Loka.

Nuša, Tomi, Nina in Nika so predstavili pesem pesnika Guillaumea Apollinaira Pod Mirabeaujskim mostom (Sous le pont Mirabeau), Tina in Kaja pa sta zapeli pesem o dežju (La pluie) sodobne francoske pevke Isabelle Geoffroy – Zaz.

Tatjana Gašparič, mentorica

Dan odprtih vrat v »SONČKU«

V sredo, 2. oktobra 2013, smo se dijaki 3. d-razreda z razredničarko Tonjo Kolar in s profesorico Ireno Ivanuš odpravili v Varstveno-delovni center (VDC) Sonček Ptuj na dan odprtih vrat, ki so ga priredili ob svetovnem dnevu cerebralne paralize pod geslom Spremeni moj svet v eni minuti.

Nekatere dijakinje so center obiskovale že preteklo šolsko leto kot prostovoljke. Letos so želele skupaj z razredničarko ostalim sošolcem predstaviti, kaj je ta center, kako deluje in kako živijo ljudje s cerebralno paralizo, ter jim vsaj malo približati to motnjo in podreti splošne družbene predsodke o ljudeh s cerebralno paralizo. To je bil tudi namen VDC Sonček – širši javnosti predstaviti svoje dejavnosti in programe ter ljudem pokazati, kako potekata pri njih delo in življenje. Njihovo dejavnost je s svojim obiskom podprla tudi slovenska igralka Urška Vučak, trenutno najbolj znana po televizijski seriji Čista desetka. Člani VDC so pripravili tudi pester zabavno-kulturni program, v katerem so pokazali svoje talente, med drugim igranje na kitaro in harmoniko, petje ter seveda izdelke, ki jih naredijo sami in jih potem prodajajo enkrat na mesec na tržnici. Nad našim obiskom so bili zelo navdušeni, zato so nas povabili, da naj jih v prihodnje še kaj obiščemo, saj so, kot pravijo, njihova vrata vedno odprta. S svojo pozitivno energijo so nas očarali in menim, da se bomo k njim v prihodnje z veseljem odpravili še na kakšen obisk.

Jana Vaupotič, 3. d

Simbioz@ 2013

Med 21. in 25. oktobrom 2013 je na Gimnaziji Ptuj potekal vseslovenski prostovoljski projekt Simbioza. Njegov namen je bil prispevati k medgeneracijskemu sodelovanju, širjenju računalniške pismenosti in ostalih računalniških veščin med starejšimi.

Med projektom so bile po vsej Sloveniji organizirane brezplačne delavnice, v katerih smo prostovoljci starejšim pomagali pri učenju uporabe računalnika in spleta. Po modulih so spoznavali osnove računalništva, iskali so podatke po svetovnem spletu, ustvarili so svojo elektronsko pošto in tudi svoj profil na Facebooku. Zadnji modul je bil namenjen spoznavanju mobilne telefonije. Prostovoljci smo jim pomagali pri pisanju in pregledovanju SMS-sporočil, pregledovanju imenika, fotografiranju in pošiljanju fotografij preko MMS-a ter jih naučili, kako lahko uporabljajo budliko, štoparico in računalno.

V tem tednu so udeleženci delavnic pridobili veliko novega računalniškega znanja, ki jim bo v prihodnosti zagotovo prišlo prav, zadnji dan delavnic pa še priznanja za sodelovanje v projektu. Na koncu pa smo se vsi posladkali še z domačim pecivom.

Klara Hazdovac, 2. a

Sajenje dreves ob svetovnem dnevu miru

Kot uvod v projektno leto ENO se prvim letnikom vsako leto predstavijo projektne skupine preteklega šolskega leta. Letos so bili to 2. a s temo *Klimatske spremembe*, 2. b s temo *Biološka raznolikost* in 2. d s temo *Ekološki odtis*. Prireditev smo zaključili s tradicionalnim sajenjem drevesa, s katerim zaznamujemo svetovni dan miru, to je 21. september. Letos smo to storili že desetič.

Sajenja dreves je del vsakoletne kampanje za okolje in mir. Do sedaj so šole v kampanji, ki jo organizira ENO, posadile že približno 7 milijonov dreves, naš cilj pa je do leta 2017 posaditi in Zemlji vrniti 100 milijonov dreves. Ta zaveza je bila sprejeta na vrhu Rio +20, pri čemer so nas podprli tudi Združeni narodi.

Zakaj ravno drevo? Drevo je simbol narave in okoljevarstvene zaščite, simbolizira pa tudi sodelovanje šol vsega sveta, kulturno različnost in strpnost. Ker drevesa sadimo ob svetovnem dnevu miru, jih proglašamo za drevesa miru. Želimo si, da bi z našimi drevesi rasli v boljšo prihodnost. V počastitev naše 10. obletnice sajenja dreves miru je tema tokratnega sajenja izobraževanje za mir. OZN bo spremljala in preučevala vpliv izobraževanja na vzpostavljanje globalnega državljanstva. Še zdaleč ne zadošča več, da otroke učimo branja, pisanja in računanja. Izobrazba pomeni, da kultiviramo svoje znanje, vzpostavimo medsebojno spoštovanje in toleranco do drugih in sveta, v katerem živimo, ter s tem pomagamo graditi pravičnejšo in mirnejšo družbo. Zaradi tega letošnje sajenje posvečamo vsem borcem za mir, prav posebej pa še Nobelovim nagrajencem za mir od leta 2004 do 2012.

Zagotovo pri tem ne smemo pozabiti, da je v tem obdobju Nobelovo nagrado za mir prejela tudi Slovenka, prof. dr. Lučka Kajfež Bogataj. Od 2002 do 2008 je bila članica Medvladnega panela za podnebne spremembe v Ženevi, ta skupina pa je leta 2007 prejela Nobelovo nagrado za mir. Ukvarja se z raziskavami klimatskih sprememb in aplikativne meteorologije in vodi tako znanstveno nacionalne kot EU-projekte.

Projektne skupine v šolskem letu 2013/14:

- a-razred z razredničarko Brigito Podgoršek, obravnavali so temo gozd,
- b-razred z razredničarko Klavdijo Podhostnik, ukvarjali so se z vodo,
- c-razred z razredničarko Branko Šijanec, pozornost so posvetili klimatskim spremembam in
- d-razred z razredničarko Manjo Bratuš, ki so raziskovali ekološki odtis.

Branka Šijanec, koordinatorka

Sprehod po gozdni učni poti

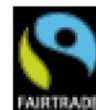
V torek, 24. 9. 2013, smo se dijaki 1. a-oddelka v okviru projekta ENO podali na gozdno učno pot Mestni Vrh. Po gozdu nas je popeljal gospod Andrej Kovačič iz zavoda za gozdove. Veliko smo izvedeli o značilnostih slovenjgoriškega gozda, pestrosti rastlinskih vrst, pomenu gozda pri zadrževanju vode in ohranjanju pestrosti živalskega sveta. Pogovarjali pa smo se tudi o vplivu človeka na gozd in njegovi ogroženosti. Domov smo odšli polni novih vtisov in spoznanj.

1. a z razredničarkama Brigito Podgoršek in Brigito Vertič Kumer

Fair Trade

Podelitev certifikata pravičnemu razredu Gimnazije Ptuj

FAIR TRADE ali pravična trgovina je naslov projekta, s katerim smo se dijaki 3. e in š-oddelka v preteklem šolskem letu spopadli pri urah nemščine.

Pobudnica in mentorica projekta je bila Bianca Creutz, prostovoljka iz Nemčije. Projekt nas je spodbudil, da smo v trgovinah skušali poiskati produkte z oznako pravične trgovine FairTrade. Našli jih nismo veliko, kar nas ni presenetilo, saj smo za FairTrade tudi mi takrat slišali prvič. Oblikovali smo anketo, v kateri nas je zanimalo, kako je poznavanje koncepta pravične trgovine razširjeno v Sloveniji in Nemčiji. Rezultati nemške ankete so bili bistveno boljši od slovenskih. Zaradi velikega nepoznavanja organizacije smo posneli film, s katerim smo kandidirali tudi na tekmovanju v Nemčiji.

Naše delo je komisija ocenila zelo pozitivno in nas nagradila s certifikatom. Ker se sklepne prireditve julija 2013 v nemškem mestu Saarbrücken nismo mogli udeležiti, smo v četrtek, 10. 10. 2013, krajšo prireditev pripravili na Gimnaziji Ptuj. Gledalcem smo predstavili pravično trgovino, naše delo in pokazali film ter rezultate naših anket. Gospa Živa Lopatičiz, lastnica pravične trgovine Tri muhe v Ljubljani, in Rene Suša, predstavnik organizacije Humanitas, s katerima smo sodelovali v projektu, sta nam v imenu FairTrade predala certifikat in nam čestitala. Razveselili smo se tudi nagrade, ki nam jo je podarila trgovina Tri muhe – posladkali smo se s čokolado, kavo in piškotki.

Bianci smo neizmerno hvaležni, da nam je predstavila organizacijo in da smo imeli priložnost поблиžje spoznati, kaj je pravična trgovina in kakšen pomen ima. Lahko se pohvalimo, da zdaj zavestno kupujemo lokalne pridelke pri lokalnih prodajalcih.

Projektna skupina

aces

Uvodno srečanje projektnih skupin 2013/14

Gimnazija Ptuj tudi letos, že šestič, sodeluje v projektu ACES – Akademiji srednjeevropskih šol. Akademija vsako leto organizira otvoritveno srečanje, na katerem projektne skupine začnejo delati na skupnih projektih. Letošnji »Kick-Off Meeting« je potekal v romunski prestolnici Bukarešta. Srečanja, ki je trajalo od **30. 9. do 4. 10.**, sva se udeležila tudi predstavnika ptujske gimnazije.

Tema letošnjega projektnega cikla je **I and the others: Discovering diversity around and within me** (*Jaz in drugi: odkrivanje raznolikosti okrog mene in v meni*). S profesorico Majo Ropič sva v Bukarešti srečala predstavnici naše letošnje partnerske šole JUSMŠ Danilo Kis iz Budve. Projekt, ki ga bomo izvajali s črnogorskimi srednješolci, smo naslovili *Dive in Diversity* (*Potopi se v raznolikost*). V Bukarešti smo skupaj s predstavniki šol iz 15 držav srednje in jugovzhodne Evrope pripravljali načrte za naše nadaljnje projektno delo, udeleževali smo se različnih delavnic, predavanj, srečanj in dejavnosti, v katerih smo razvijali in poglobljali svoje znanje o raznolikosti, ter raziskovali naše dojemanje in odnos do drugačnosti. Svoje izkušnje so nam posredovali mnogi, ki so bili zavrženi svoje drugačnosti žrtve vseh vrst diskriminacije in predsodkov. Ob vseh izobraževalnih in projektnih dejavnostih je bilo veliko časa tudi za druženje in zabavo, saj lahko na takšen način najbolje odkrivaš drugačnost. Kot na vsakem dogodku ACES smo udeleženci srečanja tudi v Romuniji skupaj preživeli nepozabnih 5 dni in stkali nova prijateljstva. S pomočjo različnih dejavnosti na srečanju smo udeleženci spremenili svoj pogled na svet in se strinjali, da moramo biti kljub različnosti vsi enakopravni.

Žan Malek Petrovič, 2. a

Video konferenca Gimnazija Ptuj-Millennia Institute ob mednarodnem mesecu šolskih knjižnic 2013

Gimnazija Ptuj se je tudi letos odzvala povabilu sekcije za šolske knjižnice pri Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije in oktobra zaznamovala mednarodni mesec šolskih knjižnic, ki v letu 2013 poteka pod sloganom **ŠOLSKE KNJIŽNICE: VSTOP V ŽIVLJENJE**. Po priporočilih IASL smo 25. oktobra na naši šoli izvedli mednarodno Skype konferenco in s tem zaključili praznovanje meseca šolskih knjižnic.

Na predlog Lucije Vilčnik, članice knjižničnega kluba Gimnazije Ptuj Dotik knjige, smo izvedli konferenco s partnersko šolo Millennia Institute iz Singapurja, s katero uspešno sodelujemo že vrsto let. Udeležile so se je članice knjižničnega kluba, tretješolke Lucija Vilčnik, Ana Žuran in Tamara Galun, dijak drugega letnika Žan Malek Petrovič, dijak prvega letnika Nejc Ekart, dijak četrtega letnika in snemalec dogodka, Luka Miklošič, in profesorica nemškega jezika, Renata Merc Furman. Sodelovali sta seveda tudi šolska knjižničarka Jelka Kosi in knjižničarka partnerske šole Hong Xiaohui, ki sta konferenco vsebinsko zasnovali. Udeleženci smo primerjali velikost in organizacijo naših knjižnic, pogovarjali smo se o šolskih dejavnostih, ki jih izvajamo v šolskih knjižnicah, in kako dijaki preživljajo svoj prosti čas. S spletno kamero smo pogledali v notranjost obeh knjižnic, Singapurci pa so nam na naše presenečenje povedali, da imajo tudi literaturo v slovenskem jeziku. Ugotovili smo, da imajo knjižnice velik vpliv na izobraževalni in vzgojni proces. Večina dijakov še vedno raje išče podatke iz knjig in drugega knjižničnega gradiva, kot pa za to uporablja splet, čeprav je ta včasih bolj na dosegu roke. Dijaki pa si knjige izposojamo tudi zato, ker uživamo v branju, saj že star pregovor pravi, da je branje za naš um to, kar je telovadba za telo. Video konferenco smo uspešno zaključili in se strinjali, da je vsaka šolska knjižnica srce šole in središče šolskega dogajanja.

Za posredovanje pri navezovanju stikov se zahvaljujemo Darji Rokavec in Kii Hui.

Žan Malek Petrovič, 2. a

Obisk zavoda dr. Marijana Borštnerja v Dornavi

Projekt ACES je šest dijakinj 2. a-razreda pod mentorstvom profesorice Maje Ropič in Tonje Kolar v sredo, **6. 11. 2013**, spodbudil, da smo se odpravile v Zavod za usposabljanje, delo in varstvo dr. Marijana Borštnerja Dornava. Ob prihodu so nas prijazno sprejeli. Najprej smo se predstavili, nato pa smo se razdelili v dve skupini. V vsaki so sodelovale po tri dijakinje naše gimnazije in trije varovanci iz zavoda. Delavnice so potekale zelo sproščeno, spletli smo prijateljstva in uspešno sodelovali. Izdelali smo vetrnice, in sicer tako, da smo najprej porisali obe strani lista. Zelo smo bile presenečene, da so vsi varovanci risali prevozna sredstva svojih staršev. Ko smo končali z izdelovanjem vetrnic, smo se posladkali, nato pa smo se morali posloviti. A slovo ni bilo težko, saj nam bodo naši novi prijatelji vrnili obisk v naši gimnaziji.

Ana Vertič, 2. a

15. srečanje Unesco ASP-mreže Slovenije

V petek, **13. 11. 2013**, so se v Koloseju v Ljubljani zbrali predstavniki vseh šol in vrtcev slovenske mreže UNESCO in že petnajsto leto zapored zaznamovali mednarodni dan človekovih pravic. Letos je bilo še posebej slovesno, saj poteka praznovanje 20. obletnice slovenske in 60. obletnice svetovne Unescove mreže. Ob tej priložnosti so razglasili tudi nove glasnike. Na Gimnaziji Ptuj smo ponosni na svojega novega glasnika Žana Petroviča Maleka, ki je tako strnil svoje razmišljanje in občutke po prireditvi:

»Mladi imamo prihodnost v svojih rokah, zato se moramo nanjo pripraviti, se zanj učiti. Lahko smo veseli in ponosni, da imamo tudi v Sloveniji ljudi, ki se tega zavedajo. Unescova mladinska platforma je projekt, s katerim se za našo svetlo skupno prihodnost trudijo z združevanjem, obveščanjem in izobraževanjem mladih po vsej domovini.«

Aktivnosti in delo Unescove mladinske platforme so tudi letos predstavili na zdaj že tradicionalnem, letos 15. srečanju Unescove ASP-mreže Slovenije. Na dogodku so se predstavile številne šole in drugi zavodi, ki so vključeni v mrežo, tudi Gimnazija Ptuj. Navzoče je nagovorila varuhinja človekovih pravic Republike Slovenije, gospa Vlasta Nussdorfer, ki nas je opozorila, da pravice, ki se nam zdijo samoumevne, nekaterim niso omogočene. Poudarila je, da imamo moč spreminjati svet. Vsak od nas lahko, če si le dovolj želi, spremeni svet na bolje in poskrbi za lepše življenje vseh nas. Njene besede so potrdili številni nastopajoči. Otroci iz vrtcev, ki so plesali in peli, so izrazili, da se jim ne zdi prav, da otroci po svetu trpijo. Osnovnošolski otroci so povedali, da dokler ne bodo vsi Zemljani srečni in svobodni, ne bo nihče izmed nas resnično srečen in popolnoma svoboden. Srednješolci so opozorili, da se moramo učiti iz preteklih napak, da bomo uspešni v prihodnosti.

V mladih očeh sem videl upanje, željo po spremembah ter moč in energijo, zato verjamem, da bomo nekoč res v miru in svobodi živeli skupaj, v enem svetu. Osrednji namen prireditve je bila predstavitev novih Unescovih glasnikov in glasnic. Ponosen sem, da bom kot Unescov glasnik tudi sam širil Unescove vrednote in tkal mrežo zaveznitva med mladimi graditelji kulture in miru. Če želimo boljši in srečnejši svet, moramo tako najprej živeti sami; prizadevati si moramo za naše ideale in se zanje boriti. Pri tem se zgledujmo po velikanih človeštva, kot je pred kratkim preminuli Nelson Mandela. Naj nam bodo navdih in v razmislek njegove besede: »Izobrazba je najmočnejše orožje, ki ga lahko uporabiš za spremembo sveta«.

Žan Malek Petrovič, 2. a

Mednarodni dan strpnosti

Mednarodni dan strpnosti zaznamujemo 16. novembra v spomin na dan, ko so v ustavni listini Unesca zapisali: »Če naj se mir ne razblini, mora biti zgrajen na temeljih intelektualne in moralne solidarnosti človeštva.«

Na dan strpnosti smo se v petek, 15. novembra, spomnili tudi na ptujski gimnaziji. Razstavo z naslovom *Nestrpnost je zid med ljudmi, strpnost odpira vrata* so v avli naše šole pripravili člani Unescovega kluba in tima ACES Gimnazije Ptuj. Dijaki in profesorji so se pri izhodu iz šole sprehodili mimo razstave, prejeli pa so tudi lističe z različnimi mislimi, modrostmi in citati, ki so jih spodbudili k razmišljanju o težavah in vprašanjih naše družbe. Med glavnim odmorom je po šoli odmevala skladba slovenskega raperskega dua Murat&Jose Od ljudi za ljudi.

Vsi želimo živeti v svetu, kjer smo spoštovani, sprejeti in enakovredni. Ptujski gimnazijci imamo in bomo imeli velik vpliv na oblikovanje našega okolja. Oblikujmo svet, kot ga želimo vsi. Širimo spoštovanje in solidarnost, saj je nestrpnost most med ljudmi. Strpnost odpira vrata.

Žan Malek Petrovič, 2. a

Dan boja proti aidsu

V ponedeljek, 2. 12. 2013, smo dijaki 2. c-oddelka pripravili stojnico ob dnevu boja proti aidsu, ki se sicer po svetu zaznamuje 1. decembra. Na hodniku smo delili rdeče pentlje, kondome, letake in informativne knjižice. Dijake tema zelo zanima, saj je naš propagandni material zelo hitro pošel.

V projektu je sodeloval celoten razred. Veselilo nas je, da smo lahko pripravili ta projekt, saj smo se ob tem dosti naučili in že prej pridobljeno znanje obnovili. Pomembno je, da se zavedamo nevarnosti aidsa in ostalih spolno ali drugače prenosljivih bolezni, predvsem pa pomena zaščite. Več informacij imamo, manjša je nevarnost, da se okužimo. Bodimo odgovorni!

Dijaki 2. c-razreda

Klepet v nemščini

V učilnico 11 Gimnazije Ptuj je v torek, 10. 12. 2013, zavel veter babice Zime in s seboj prinesel mráz in snežinke ter zajčke, lisice, ptičke in medvede iz ptujskega vrtca Marjetica.

Pouk nemščine je bil obrnjen na glavo. Bil je igriv in prepleten s petjem in plesom. Dijaki 4. c in 5. oddelka ter otroci iz vrtca so preživeli prijetno uro. V nemškem jeziku so se naučili, kakšno je vreme pozimi, kaj delajo živali v tem letnem času, kako se moramo obleči, da nas ne zebe, pa tudi barve vseh napihnjenih balonov, ki so poleteli v roke malčkov.

Ta igrivi medgeneracijski klepet v nemškem jeziku je gradil 3. Unescov steber izobraževanja – učiti se sodelovati, ki ob učitju se, da bi vedeli, učitju se, da bi znali, in učitju se biti, povezuje vse Unescove šole in vrtce sveta.

Gimnazijci so bili odlični gostitelji, v začetku morda malo zadržani 4- in 5-letniki pa so suvereno pokazali svoje igralske veščine in znanje nemščine. Med klepetom v knjižnici pa so se ob piškotih in sadju vsi sprostili.

Dijaki so svoje občutke strnili takole: »Celotna izkušnja nam je prijetno popestrila decembrske dneve in se nam za vedno vtisnila v spomin.«

Obisk zavoda dr. Marijana Borštnerja v Dornavi

Sodelujoči v projektu ACES ne počivamo in smo aktivni vse leto. **22. januarja 2014** smo se odpravili v Zavod za usposabljanje, delo in varstvo dr. Marijana Borštnerja Dornava, ki je le nekaj kilometrov s Ptuja. Varovanci zavoda so nas že decembra obiskali na naši šoli, zato je bilo drugo srečanje veliko lažje, saj smo se že poznali.

Takoj po pouku, ki je bil tokrat nekoliko krajši, smo se v spremstvu profesorice Maje Ropič, Silvije Rakuš in Tonje Kolar odpravili v Dornavo. Tam nas je sprejela defektologinja Živa Ketiš in nam ob sprehodu razkazala zavod ter o njem povedala marsikaj zanimivega. Zavod je imel nekoč prostore v danes na žalost propadajočem baročnem dvorcu, ki je v neposredni bližini. Zaradi slabih razmer in utesnjenosti so se v devetdesetih letih prejšnjega stoletja preselili v današnje moderne prostore. Vsi smo bili začudeni, ko smo videli njihov živalski vrt, kjer so se prosto sprehajale domače pa tudi nekatere eksotične živali. Ogledali smo si še njihove učne prostore, ki se zelo razlikujejo od tistih na naši šoli. Ker ljudje z motnjami v duševnem razvoju potrebujejo nekoliko več pozornosti, jih je v razredu občutno manj. Prostori so opremljeni zelo prijetno, saj poskušajo s svojo domačnostjo zagotoviti čim boljše pogoje za razvoj. Ob učilnici smo si ogledali prostore, ki so namenjeni sproščanju. V enem izmed njih so bili bazeni s plastičnimi žogicami, v naslednjem je bila ogromna vodna postelja, ob njej pa prav posebna glasbena postelja. Ta z vibracijami in vizualnimi efekti pričara glasbo tistim, ki ne slišijo. Vseprisod so bili razstavljeni različni predmeti, ki omogočajo stimulacijo čutov in usmerjanje pozornosti tistim, ki tega ne zmorejo in se zelo trudijo, da jim to nekoč uspe.

Kmalu so se nam pridružili Marko, Slavica, Joži, Aleš in Janez, ki so prinesli družabne igre. Povedali so nam, da tako velikih skupin, kot smo mi, niso vajeni, zato smo se razdelili v več manjših. Tako smo lahko nadaljevali z igro Monopoly, ki smo jo začeli igrati že ob prvem srečanju pri nas. Nekateri so se zabavali ob bazenih plastičnih žogic in v sebi prebudili majhnega otroka, drugi pa so počivali na udobnih vodnih posteljah. Ker tokrat nismo imeli na voljo prav veliko časa, smo se morali kmalu posloviti.

Naše sodelovanje pa še ni končano. Zavod bodo obiskali tudi gosti iz Črne gore in tako bodo lahko tudi oni spoznali, da je družba tistih, ki imajo takšne ali drugačne motnje v duševnem razvoju, izredno prijetna. Upamo, da jim bomo tako približali življenje varovancev zavoda in odpravili predsodke, ki se žal pojavljajo, ter tako uresničili cilje našega skupnega projekta.

Blaž Murko, 2. a

MEDNARODNI DAN SPOMINA NA ŽRTVE HOLOKAVSTA

27. januarja, na dan, ko je bilo osvobojeno koncentracijsko taborišče Auschwitz, se svet spominja žrtv holokavsta. V Sloveniji ta spominski dan uradno zaznamujemo od leta 2008, letos pa smo se spominu na te dogodke v obsežni akciji pridružili tudi na Gimnaziji Ptuj.

Dijaki in profesorji Gimnazije Ptuj so sodelovali v akciji izdelovanja papirnatih ladjic, ki jo vodi Ekonomska šola Maribor s ciljem izdelati 6 milijonov ladjic v spomin na 6 milijonov žrtv holokavsta. Akcijo so vodili člani kluba Unesco, ki so v dneh pred 27. januarjem obiskovali razrede na razrednih urah, jih informirali o namenu akcije ter jih vzpodbujali, da se skupaj lotijo dela. Tako ni bilo dijaka, ki v spomin na žrtve holokavsta ne bi izdelal vsaj ene ladjice. Še več, dijaki so skupaj izdelali 60 987 ladjic.

»Z razstavo ladjic, ki smo jo Unescovci skupaj s predstavniki razredov postavili 27. januarja, smo želeli prikazati razsežnost in uničujoče posledice holokavsta. Glede na ogromno število ladjic, ki so jih dijaki izdelali, nam ni bilo težko prikazati, kako malo je bilo človeško življenje vredno tistim, ki so holokavst povzročili. Opozoriti smo želeli na to, da človek ni le številka. Ima ime in priimek, prijatelje, družino, sanje in strahove, je človek s prihodnostjo, ki pa je bila žrtvam holokavsta odvzeta,« je o dogodku povedal Žan, eden od sodelujočih dijakov.

Cilj akcije je bil vzpostaviti kritičen odnos dijakov do holokavsta in vsake druge oblike genocida ter kršenja človekovih pravic nasploh. Ni dovolj, da ohranimo spomin na te grozljive trenutke človeške zgodovine. Postati in ostati morajo svarilo nam in prihodnjim generacijam. Da bi to dosegli, so dijaki, ki so dogodek organizirali, vsakega obiskovalca razstave pozvali, da pod sloganom *To se ne sme ponoviti* pusti svoj prstni odtis. Tako je vsak posameznik s svojim prstnim odtisom lahko izrazil spoštovanje do umrlih v plinskih celicah, hkrati pa pri sebi sprejel odločitev, da bo aktivno vključen v preprečevanje takšnih in podobnih grozot v prihodnosti.

Nataša Kostanjevec

»Nedopustno je sprevračanje tragedije holokavsta, ki je brez primere. Moramo se ga spominjati s sramom in studom, tako dolgo kot bo obstajal človeški spomin. Samo s pomnjenjem bomo izkazali primerno spoštovanje vsem žrtvam. Na nepredstavljivo barbarski način je bilo umorjenih milijon nedolžnih židov in ostalih manjšin. Nikoli ne smemo pozabiti teh mož, žena in otrok ter njihove agonije.« (Nagovor generalnega sekretarja ZN Kofija Annana, 27. januar 2006)

KITAJSKA

Velika država z majhnim pogledom v svet

Maja letos je Gimnazija Ptuj, aktivna članica Unescove ASP-mreže šol, prejela vabilo za sodelovanje dveh slovenskih dijakov na poletnem kampu na Kitajskem z naslovom *International Youth Summer Camp on Chinese World Heritage*, ki je v organizaciji The World institute of training and research for the Asia and the Pacific Region in pod okriljem Unesca potekal od 17. do 23. 7. 2013 v kraju Suzhou. Ker sva si zelo želela sodelovati, sva napisala motivacijsko pismo in predstavila sebe in svoj odnos do kulturne in naravne dediščine sveta. Tako sva bila dijaka Gimnazije Ptuj Ana Jurgec in Uroš Šučur izbrana, da na taboru zastopava Slovenijo, predstaviva slovensko kulturno in naravno dediščino najinim vrstnikom z vseh koncev sveta in spoznava delček bogate kitajske svetovne dediščine.

Dva meseca kasneje je končno napočil čas odhoda v deželo čaja in riža. Na taboru smo se zbrali mladi, stari od 12 do 20 let, iz 13 držav (Kitajske, Velike Britanije, Cipra, Tanzanije, Libanona, Albanije, Mehike, Latvije, Poljske, Japonske, Estonije, Laosa in Slovenije). Tam smo s pomočjo delavnic, predavanj in obiskov znamenitosti spoznavali vlogo in pomen svetovne dediščine. Tako smo razširili svoj horizont, uzavestili smo pomen dediščine, postali smo bolj motivirani in odgovorni. Zaščititi moramo namreč to, kar smo dobili v uporabo od naših prednikov in ohranjeno predati naslednikom.

Ana Jurgec

Več o potovanju, okusih in znamenitostih Kitajske preberite na šolski spletni strani.

Zaključna ekskurzija v Budvo

Zadnji teden v avgustu smo se tedaj še dijaki 3. c-razreda odpravili na maturantski izlet.

V ponedeljek, 26. 8. 2013, smo se ob 00.10 z zelo prostornim avtobusom odpravili proti Črni gori. Vozili smo se 12 dolgih ur, prestopili 2 meji in prispeli do vmesne postaje – Mostarja. Ogledali smo si staro mestno jedro, znameniti most, ki deli mesto na krščanski in muslimanski del in je pod zaščito Unesca, se sprehodili po »kojudžiluku« ter poskusili tradicionalni »ratluk«. Uspeli smo videti tudi dva skoka z mostu.

V Budvo smo prispeli v večernih urah. Naslednji dan smo se zapeljali do Kotorja, starodavnega mesta z velikim in dolгим obzidjem, ki malce spominja na Dubrovnik. Ker so se končno pokazali sončni žarki, smo se ustavili še na plaži in kljub velikim valovom zaplavali v morju. Zvečer je sledila zabava v diskoteki na prostem, zaradi dežja smo jo nadaljevali v naših sobah.

V sredo smo se z avtobusom odpravili do Njegoševega mavzoleja na planini Lovčen, ki ji pravijo tudi Mali Triglav. Po številnih stopnicah smo se povzpeli do grobnice največjega črnogorskega pesnika, vladike in filozofa Petra II. Petrovića Njegoša. Sledilo je kopanje na znani črnogorski plaži Bečići. Zvečer pa seveda zabava.

Naslednji dan smo že dopoldan krenili proti Skadarskemu jezeru, ki je največje jezero na Balkanu. Z ladjico smo se odpravili na panoramsko vožnjo, ki nas je pripeljala do plaže, kjer smo se lahko kopali. Pogostili so nas z okusno pripravljenimi ribami. V večernih urah smo si pogledali še stari del Budve. Zgodaj zjutraj je bilo treba pripraviti kovčke in kreniti proti domu. Na poti domov smo se ustavili še v Dubrovniku, kjer nas je lokalna vodička popeljala po starem mestnem jedru, mimo cerkva in pristanišča.

Domov smo prišli polni lepih doživetij, spominov na prijetne zabave in nepozabnih trenutkov, ki smo jih preživeli v enkratni družbi.

Dijaki 4. c in Marko Žuran (4. š) s profesoricama Simono Kokol in Sonjo Bezjak

PETJE NAS POVEZUJE IN BOGATI

Z geslom *Petje nas povezuje in bogati* smo člani MeMPZ Gimnazije Ptuj pričeli letošnjo pevsko sezono. Oktobra 2013 (15.–18. 10. 2013) smo se odpravili na nekajdnevno zborovsko izmenjavo s sosednjo Hrvaško. Ostali so lepi spomini na imeniten skupen celovečerni koncert v Zagrebu ter na jesensko potepanje po naravnih in kulturnih lepotah hrvaškega glavnega mesta, nacionalnem parku Krka, Šibeniku in Zadru.

Obisk dijakov iz Indije na Gimnaziji Ptuj

Dijaki in profesorji Gimnazije Ptuj smo **od 21. do 30. septembra** gostili 10 dijakov in dijakinj ter profesorico angleščine, gospo Geeto Rajan, z zasebne šole St Mark's Senior Secondary Public School iz New Delhija, glavnega mesta Indije.

Neposredne stike s šolo iz Delhija in indijsko profesorico je profesorica Alenka Ketiš navezala v Singapurju ob praznovanju 10. obletnice naše partnerske šole Millenia Institute. Šoli sta se dogovorili za izmenjavo, saj se obe potegujeta za mednarodne projekte. Šola iz Delhija tako kot Gimnazija Ptuj sodeluje v projektih ASEF (Asia Europe Foundation) in Azijsko-evropske učilnice (Asia-Europe classroom NET).

Gostje iz Indije so prispeli v Slovenijo 21. septembra dopoldan. V soboto smo vsi, gostje iz Indije in slovenski gostitelji s profesoricama Alenko Ketiš in Branko Šijanec, obiskali družino Cvetko na Kogu, kjer so nam prijazno predstavili postopek pridelovanja vina, nas popeljali na ogled kleti ter nam ponudili domače dobrote. V nedeljo smo obiskali Žičko kartuzijo, v ponedeljek pa smo gostom razkazali šolo in pripravili predstavitev šole, Ptuja in države. Indijski dijaki so nas s plesom in predstavitev svoje države popeljali v daljno Indijo. Popoldan smo jih popeljali še na grad in na voden ogled mesta, ki so ga pripravili dijaki naše šole. Seveda je naše goste iz Indije zanimalo, kako poteka naš šolski vsakdan, zato so se z nami udeležili dveh ur pouka. Kasneje smo v vodenih delavnicah ugotavljali podobnosti in razlike med državama ter med našim in njihovim načinom življenja. Obiskali smo tudi mestno hišo, kjer nas je sprejel župan mesta Ptuj dr. Štefan Čelan, privoščili pa smo si tudi nakupovalno popoldne v Mariboru. Od srede do sobote so indijski gostje potovali po Sloveniji. Ogledali so si Ljubljano, Bled, Kranjsko Goro, dolino Soče, muzej v Kobaridu, Izolo, Piran in Škocjanske jame. Obiskali so tudi Benetke, saj so njihovi starši želeli, da obišejo čimveč krajev in držav v tem delu Evrope. V soboto so se pozno popoldne vrnil na Ptuj, naslednji dan je sledil še skupni ogled Zagreba.

Tako je prišel ponedeljek, dan slovesa. Posločili smo se, žalostni, da se moramo raziti, vendar veseli, da smo se spoznali. Sedaj vsi nestrpno pričakujemo začetek aprila, ko jim bomo vrnil obisk v Indiji. Med izmenjavo smo imeli priložnost spoznavati povsem drugačno kulturo od naše. Indijski dijaki so precej manj samostojni kot mi, tudi pravila obnašanja so v njihovih šolah strožja. Velika razlika je v hrani; naša je manj začinjena, zato jim ni bila najbolj všeč. Tudi način življenja je drugačen – njihov je precej bolj umirjen in preprost kot naš. Povedali so, da so odnosi v družinah drugačni, s svojimi starši se ne pogovarjajo tako odprto in o vsem kakor mi. Zanimivo je bilo slišati, koliko različnih festivalov imajo v Indiji ter koliko različnih religij. Nasploh pa so se Indijci izkazali za zelo prijazne, zabavne, zanimive, samozavestne in pozitivne ljudi. Med nami so se spletle prijateljske vezi, za katere upamo, da jih bomo ohranili vse življenje. Zagotovo je bila to nepozabna in zelo poučna izkušnja, ki je nihče od nas ne bo nikoli pozabil. Vsaka izmenjava nam omogoča spoznati tujo kulturo od blizu, iz prve roke izvemo, kako živijo ljudje v neki drugi državi. Obogati te s spomini in pomembnimi izkušnjami, naučiš se sprejemati drugačnost. In prav ta drugačnost, raznolikost je začimba življenja.

Ela Vidovič in Tamara Majcen

Izmenjava z gimnazijo iz Velikovca

V četrtek, **26. 9. 2013**, so nas obiskali gimnazijci Alpen-Adria-Gymnasium Völkermarkt iz Völkermarkta/Velikovca. S to šolo sodelujemo že drugo leto. Tokrat je tamkajšnja učiteljica slovenščine Gabrielle Schildberger s seboj pripeljala 16 svojih dijakov, ki se že nekaj let pridno učijo slovenščine kot drugega tujega jezika.

V izmenjavo so bili vključeni vsi dijaki 1. a-oddelka. Avstrijske goste so zelo prijazno sprejeli in z njimi sproščeno poklepetali – malo nemško, malo slovensko. Nato so jih pospremili k pouku, jim razkazali šolo in jih odpeljali na malico. Njihovo uradno druženje se je zaključilo s skupno delavnico na temo *Drava, reka, ki povezuje*. V skupinah so iskali podobnosti in razlike dveh mest, ki ležita ob reki Dravi. Seveda brez kitare ni šlo, na koncu so skupaj z avstrijskimi dijaki zapeli pesem o prijateljstvu.

Po končani delavnici je nekaj dijakov 1. a pospremito goste še na Ptujski grad, kjer so si ogledali nekaj zanimivih zbirk. Dan na Ptuj se je končal s sprehodom po starih mestnih ulicah.

V juniju bodo dijaki 1. a-oddelka skupaj z razredničarkama avstrijskim prijateljem vrnili obisk in en dan preživeli v njihovi šoli.

Mentorica Brigita Podgoršek

Izmenjava z JUSMŠ Danilo Kiš iz Budve

Gimnazija Ptuj letos že šesto leto sodeluje v projektu Aces – Akademiji srednjeevropskih šol. Projektno ekipo ptujske gimnazije tokrat sestavljamo dijaki 2. a-oddelka. V sodelovanju z dijaki iz gimnazije JUSMŠ Danilo Kiš iz Budve se posvečamo skupnemu projektu Dive in Diversity – Potopi se v raznolikost, katerega ključni del sta tudi izmenjavi v Budvi in na Ptuj.

V ponedeljek, 18. 11. 2013, smo se ob treh zjutraj odpravili v Črno goro, in sicer v prestolnico črnogorskega turizma in zabave, Budvo. Na majhnem avtobusu se je poleg dveh šoferjev in profesorice, Maje Ropič in Manje Bratuž, stiskalo tudi 21 dijakov, a smo kljub rahlemu neudobju skrbeli za odlično vzdušje že od začetka naše poti. Do našega cilja smo potovali po Hrvaški, prečkali smo tudi manjši del Bosne in Hercegovine. Do Budve smo se vozili okrog 14 ur, saj smo si vmes privoščili tudi ogled jadranskega bisera Dubrovnika, kjer smo med drugim obiskali prizorišča snemanja uspešne nanizanke Igra prestolov in razvajali svoje brbončice z odlično morskno hrano.

V Budvo smo prispeli v popoldanskih urah, ko so nas tam že pričakale svetle luči starega mestnega jedra ter mnogih hotelov in klubov. Pred šolsko zgradbo so nas pričakali gostitelji, sledilo je prvo rokovanje in kratko spoznavanje z vsemi sodelujočimi, nato pa smo se odpravili proti svojim začasnim domovom. Črnogorski gostitelji so nas pristrčno in toplo sprejeli v svojo družbo in domove. Že prvi dan ni bilo sledu o začetni napetosti, zadržanosti ali sramežljivosti, saj smo bili vsi zelo odprti in sproščeni. Njihovo gostoljubje je zares preseglo naša pričakovanja, tudi hranili so nas zelo izdatno in predvsem zelo okusno. V torek, naslednje jutro, smo se odpravili v šolo, kjer so nam naši prijatelji pripravili predstavitev Budve, Črne gore in njihovih dejavnosti v okviru našega skupnega projekta. Naše projektne aktivnosti in delovanje smo Črnogorcem predstavili tudi mi, nato pa smo se v šolski restavraciji udeležili kratkih spoznavnih aktivnosti in delavnic na temo različnosti in raznolikosti. V popoldanskem času smo zaradi dežja odpovedali skupinski ogled mesta in preživeli prosto popoldne. Naslednji dan smo jutro spet preživeli ob dejavnostih v šoli, reportažo o našem delu je posnela tudi lokalna televizija. Po kosilu smo po mestu delili letake o sprejemanju drugačnih, ki so jih pripravili na mestni občini Budva, nato smo se fotografirali in uživali v mestu ob razburkanem morju. Po naših opravkih v mestu smo se počasi odpravili proti domu in se pripravili na večerno zabavo. Gostitelji so organizirali skupno "žurko" za vse sodelujoče dijake in profesorice. Zabavali in družili smo se ob glasbenih ritmih v lokalu blizu šole, Budva pa je upravičila naziv balkanske prestolnice zabave. Pravzaprav smo v lokalih ob dobri glasbi in v odlični družbi preživeli veliko časa, saj je v Budvi, čeprav se je turistična sezona že končala, še vedno bolj živahno kot v našem mestu. V četrtek smo se že zjutraj odpravili na izlet, da bi spoznali še druge črnogorske kraje. Z avtobusom smo se po jadranski magistrali odpravili proti Kotorju, mestu pod zaščito Unescove svetovne dediščine. Sprehodili smo se po starem mestnem jedru, kjer se prosto sprehaja na desetine potepuških mačk, in videli menjavo mestne straže in godbo, saj so v Kotorju praznovali dan osvoboditve in zmage nad fašizmom. Po obisku »mesta mačk«, kot ga včasih imenujejo Črnogorci, smo nadaljevali pot proti Tivtu in si tam ogledali novo пристanišče Porto Montenegro. Luksuzna marina z mnogimi jahtami ter naselje s hoteli, restavracijami in dizajnerskimi modnimi trgovinami, so nam prinesli vpogled v vsakdanje življenje bogatih in vplivnih. Po izletu smo se vrnili v Budvo in preživeli preostanek dneva v družbi gostiteljev, njihovih družin in drugih novih prijateljev. Zvečer smo se znova odpravili proti avtobusu, tokrat našemu, saj smo zaradi vremenskih razmer naše bivanje v Črni gori nekoliko skrajšali. Poslovali smo se, vendar ne za dolgo – črnogorski prijatelji nas bodo že februarja obiskali na Ptuj.

Nekoliko slabše vreme ni moglo skaziti naše izjemne izmenjave in nepozabnega časa, ki smo ga preživeli v Budvi. Prijazni in odprti ljudje, odlična hrana, živahno vzdušje v čudovitih primorskih mestih, naravne lepote in mondeni hoteli ter marine so se nam za vedno vtisnili v srce in zagotovo se bomo vsi z veseljem vračali v Črno goro.

Žan Malek Petrovič, 2. a

Druženje ptujskih in singapurskih dijakinj in profesorjev

Gimnazija Ptuj si je v dolgoletnih izkušnjah izvajanja projektov in izmenjav pridobila sloves šole, ki svojim dijakom omogoča avtentično učenje in doživljanje medkulturnosti, kar najbolj izkusimo v medosebnih stikih z vrstniki iz drugih predelov domovine in tujine.

Letos že tretjič sodelujemo v mednarodni evropsko-azijski izmenjavi z Millennia Institute iz Singapurja. Tokrat smo dijakinje tretjih letnikov z mentorjema Boštjanom Šerugo in Dobrinko Voršič Rajšp gostile sedem deklet z mentorico Hong Xiaohui. Že v oktobru smo navezale intenzivne stike preko spletnega omrežja in z veliko nestrpnostjo pričakovale njihov prihod po 22 ur dolgi poti, na kateri so preletele kar 7 časovnih pasov. V desetih dneh smo jim poskušali predstaviti našo šolo, navade, kulinariko in razgibano podobo naše dežele. Od prejšnjih skupin smo že vedele, da v Singapurju nimajo toliko stika z naravo, da ne poznajo letnih časov in jih najbolj navdušita sneg in večerno zvezdno nebo.

Delovni del izmenjave smo začeli z uvodnim sprejemom v šolskem amfiteatru. Gostjam smo v kulturnem programu ob pesmi in plesu predstavili Slovenijo, Ptuj in šolo. Pozdravila jih je ravnateljica Melani Centrih, sprehodile smo se po šoli in knjižnici; bolj intenzivno smo se začele spoznavati v delavnici z zabavnimi igrkami, kar nam je pomagalo premagati začetno nervozo in izboljšati vzdušje. V mestni hiši nas je sprejel župan Štefan Čelan, ki je spregovoril o pomenu izmenjav in spoznavanju drugih kultur kot dobri priložnosti za učenje mladih ljudi. Sledila je delavnica slovenskega jezika s knjižničarko Jelko Kosi, v kateri so se naše gostje odlično izkazale. Navdušil jih je tudi sprehod po mestu, ki je kljub deževni podobi pritegnilo z bogato zgodovino in arhitekturnimi ostanki iz različnih zgodovinskih obdobj.

Konec tedna smo preživeli na izletu po ormoški okolici z vinogradi, zvečer pa smo se preizkušale v veččinah bowlinga. Veliko smo se pogovarjale o naših navadah in ugotovile, da je naše življenje kljub veliki kulturni in fizični razdalji precej podobno.

Ptujski gimnazijci smo se še posebej veselili singapurske predstavitve dežele, šole in kulture, naše gostje pa so obiskale tudi OŠ Ljudski vrt, kjer so imeli mlajši gostitelji veliko vprašanj o njihovi deželi in življenju. V umetniški delavnici z mentorjem Dušanom Fišerjem smo preizkusili še slovenski in singapurski likovni talent, a priznati moramo, da se med nami ne skriva kaka velika umetnica.

Na tridnevnem potepanju po Sloveniji smo obiskale Škocjanske jame, Cerknisko jezero, Ljubljano, Bled, Bohinj, Planico in Logarsko dolino. Zelo jih je presenetilo, kako raznolika je naša dežela, saj smo doživeli dež, sneg, temperature globoko pod ničlo, sonce in severni, skorajda sibirski veter. Navdušilo jih je, da imamo različne letne čase, da lahko sami gojimo zelenjavo na vrtu in trgamo jabolka z dreves, da se lahko kepamo na snegu, poleti pa plavamo v lepem morju. Nekoliko manj so se razveselile le pohoda v Robanovem kotu.

Nekaj ur smo preživele tudi pri rednem pouku, da so gostje začutile naš šolski vsakdan. Singapurska profesorica je z velikim zanimanjem prisostvovala pouku geografije in kot geografinja tudi sama stopila pred naše dijake. Po pouku je sledila še skupna evalvacija s pedagoginjo Darjo Rokavec, na kateri smo spregovorile o naših občutkih, razlikah in strahovih, ki so se nam porajali pred našim srečanjem. V soboto smo še vsaka zase svoje gostje popeljale po okoliških krajih, izmenjale smo zadnje misli, si zagotovile, da se že neizmerno veselimo ponovnega srečanja v Singapurju, marca 2014, in ob prisrčnem nedeljskem slovesu potočile kar nekaj solzic.

Priznati moramo, da do te izmenjave nismo dosti razmišljale o tem, kako ni samoumevno, da v mestu na vsakem koraku srečujemo ljudi, ki jih poznamo in pozdravimo, da letni časi niso samo časovni mejniki, ki si sledijo vsake tri mesece, temveč tudi zelo bogatijo naše življenje v kulinariki, oblačilih, obiskovanju prireditev in drugih navadah. Vsemu temu so se naše nove prijateljice zelo čudile. Le kaj bo nas presenetilo tam daleč na drugem koncu zemeljske oble?

Udeleženke izmenjave

V izmenjavi sodelujejo: Iris Šömen, Lučka Marija Neudauer, Dolores Ivančič, Irena Čačič, Paula Djukanović, Dora Kosi in Urška Bratušek. / Mentorja: Dobrinka Voršič Rajšp in Boštjan Šeruga.

Obiskali smo Tunizijo

Ptujski gimnazijci na mladinskem gledališkem festivalu človekovih pravic v mestu Sfax v Tuniziji

Skupina dijakov, ki se uči francoski jezik, je pod vodstvom profesorice Mary Ellen Ramasimanana Virtič in Tatjane Gašparič pripravila gledališko predstavo Naše pravice, s katero se je decembra 2013 (7.–15. 12. 2013) uspešno predstavila na mednarodnem mladinskem gledališkem festivalu človekovih pravic v mestu Sfax v Tuniziji.

Projekt je mnogim prinesel nekaj prvih izkušenj, to je bil bodisi prvi polet z letalom, prvi korak na črni celini ali pa prvi stik s kulturo, ki nam je sicer precej podobna, a je vseeno ne poznamo dobro. Marsikdo je prve korake na tunizijskih tleh morda občutil kot manjši ali večji kulturni šok, a vendar smo se tega znebili zelo hitro in se pri izredno prijaznih gostiteljih počutili kot doma. Po končanem uradnem delu festivala smo se podali v notranjost Tunizije, na rob največje puščave na svetu. Sončni zahod v Sahari smo pričakali na visokih hrbtih kamel, hladno puščavsko noč pa prebili v podzemnem hotelu med Berberi.

Naš teden v Tuniziji je minil hitro. Prekmalu se je bilo treba posloviti od vsega, kar nas je v tem tednu navduševalo in bogatilo. Ta prijetna izkušnja nam bo dolgo ostala v spominu zaradi čudovitih poznanstev, ki smo jih sklenili, zaradi novih francoskih in arabskih besed, ki smo se jih naučili, jedi, ki smo jih poskusili, nove dežele, ki smo jo obiskali ...

Tomi Petek, 2. / Foto: M. E. Ramasimanana Virtič

Uspešna atletska ekipa Gimnazije Ptuj

V sredo, **16. 10. 2013**, se je atletska ekipa Gimnazije Ptuj udeležila finala državnega ekipnega atletskega prvenstva srednjih šol za dijake in dijakinje v Novi Gorici.

Dijaki naše šole so osvojili odlično 3. mesto. Ekipo so sestavljali: Aljaž Brlek, Grega Pavlovič, Tomaž Rakuš, Jan Bezjak, Rok Babič, Mark Drevenšek, Filip Jerenec, Miha Kovač, Matevž Kukovec, Aljaž Majcen, Žan Malek Petrovič, Luka Medic, Boštjan Nahberger, Luka Petek in Marko Žuran. Uspešno so nastopile tudi dijakinje, ki so na ekipnem prvenstvu osvojile 8. mesto.

ŠKL-turnir v nogometu

20. 11. 2013 so se dijaki naše šole udeležili ŠKL-turnirja v nogometu. V prvi tekmi so premagali ekipo Srednje gradbene šole in gimnazije Maribor z rezultatom 2 : 0, nato pa v drugi tekmi izgubili s SŠ Slovenska Bistrica s 4 : 3.

Igor Solina

Občinsko prvenstvo srednjih šol v rokometu

V petek, **25. 10. 2013**, je v telovadnici Center Ptuj potekalo občinsko prvenstvo srednjih šol v rokometu. Dijakinje Gimnazije Ptuj so se pomerile z dijakinjami ekonomske šole in se po zmagi uvrstile na nadaljnje tekmovanje. Dijaki Gimnazije Ptuj pa so v finalu premagali dijake strojne šole in se prav tako uvrstili v naslednji krog tekmovanj. Čestitamo!

Suzana Maltar

DSD-cup

Dne 22. 11. 2013 so se dijaki Gimnazije Ptuj udeležili tradicionalnega mednarodnega turnirja v rokometu za dijake. Ta je potekal v Zaprešiću na Hrvaškem. Naši gimnazijci so se pomerili z vrstniki iz Avstrije, Madžarske in Hrvaške. Igrali so borbeno, zato so na koncu morali priznati premoč le vrstnikom iz Avstrije. Tako so že tretjič zapored osvojili drugo mesto. Turnir, imenovan DSD-cup, je organiziran v okviru DSD-projekta, v katerega so vključene sodelujoče šole. Namen turnirja je poleg tekmovanja tudi spoznavanje, druženje in krepitev nemškega jezika.

Tomaž Zemljič

Odbojka

Dne 27. 11. 2013 se je odbojcarska ekipa dijakinj in dijakov srečala z ekipama Srednje šole Slovenska Bistrica. V prvi tekmi so dijakinje izgubile 0 : 2, v drugi tekmi pa so dijaki ekipo SŠ Slovenska Bistrica premagali z 2 : 1.

Gorazd Ojsteršek

Državno tekmovanje v akrobatiki

Dne 10. 12. 2013 je v OŠ Dobrova pri Ljubljani potekalo finalno državno tekmovanje v akrobatiki za srednje šole. Gimnazijo Ptuj so zastopale dijakinje Petra Toplak, Eva Veselič in Nuša Majcenovič. Po odlično izvedenih elementih je Nuša Majcenovič osvojila drugo mesto, ekipno pa so zasedle sedmo.

Tomaž Zemljič

Košarka

Dne 12. 12. 2013 je bila v Centru srednjih šol Slovenska Bistrica v okviru področnih tekmovanj odigrana košarkarska tekma med domačo ekipo iz Slovenske Bistrice in Gimnazijo Ptuj.

V dokaj izenačeni igri so na koncu slavili ptujski gimnazijci, pri katerih je ponovno zablestel Vid Markež, dijak 3. š-razreda. Domačini, ki so po prvem polčasu vodili že 12 : 4, so v drugem delu tekme prepustili pobudo Ptujčanom. Ti so predvsem zaradi velike borbenosti zaslužno zmagali z rezultatom 23 : 19. Ekipo Gimnazije Ptuj je v vlogi organizatorja igre uspešno vodil Miha Damiš, ob njem pa so se izkazali še Matic Habjanič, Anže Vedlin, Jernej Černe ter Žan Zemljič. Najboljši igralec in strelec tekme je bil ptujski gimnazijec Vid Markež, ki je dosegel 17 točk. Ekipo je na tekmovanju vodil profesor športne vzgoje Lovro Beranič.

Lovro Beranič

Uspešni košarkarji

V Celju, na Gimnaziji Lava, je **14. 1. 2014** potekalo **četrtfinale državnega prvenstva v košarki za dijake**. Ob domačinih in III. gimnaziji iz Maribora je nastopila tudi Gimnazija Ptuj, ki je v prvi tekmi premagala mariborsko ekipo, v drugi pa klonila proti boljši domači ekipi. Ptuske dijake velja pohvaliti za športni pristop in borbenost na obeh tekmah. Posebej so se izkazali Vid Markež, Miha Damiš in Jernej Černe. Slednji je bil z 18-imi točkami najučinkovitejši igralec prve tekme, medtem ko je bil Vid Markež najučinkovitejši proti celjski gimnaziji, dosegel je 16 točk. Ekipa Gimnazije Ptuj je v tem šolskem letu odigrala na vseh ravneh tekmovanj skupaj 5 tekem, uspešna je bila na štirih, torej je izgubila le eno tekmo. Za dosežene rezultate je treba pohvaliti prav vse igralce.

Lovro Beranič

Četrtnfinale državnega prvenstva v rokometu

Dne **17. 12. 2013** se je na Gimnaziji Antona Martina Slomška v Mariboru odvilo četrtnfinale državnega prvenstva v rokometu za dijake. Naši gimnazijci so osvojili prvo mesto in se tako uvrstili na nadaljnje tekmovanje.

Tomaž Zemljič

Rokometaši četrtič zapored v finalu

Rokometna ekipa dijakov ptujske gimnazije je v sredo, **29. 1. 2014**, dosegla nov velik uspeh. V tekmah polfinala državnega prvenstva v rokometu so se namreč četrtič zapored uvrstili v finale štirih najboljših ekip v Sloveniji.

Turnir so začeli s pričakovanim porazom proti favorizirani Ekonomski šoli iz Celja, ki jo sestavljajo tudi člani prvoligaških ekip. Po tem porazu se je bilo toliko težje zbrati in doseči dve zmagi, k čemur je z odličnim vodenjem ekipe v slogu najboljših rokometnih trenerjev veliko prispeval Tomaž Zemljič. Fante mu je uspelo potegniti iz brezna. Požrtvovalnost in znanje igralcev ter odlično vodenje trenerja so prinesli naši ekipi zmago. Ekipa Gimnazije Ptuj se je tako v finale uvrstila kot drugouvrščena s tega turnirja.

Boštjan Šeruga

Streljanje z zračno puško

Dne **16. 1. 2014** je v Mariboru potekalo **področno tekmovanje v streljanju**. V kategoriji standardna zračna puška je Igor Ranfl z doseženimi 294 krogi dosegel 10. mesto. Gregor Avguštin je z doseženimi 154 krogi zasedel odlično 2. mesto v kategoriji serijska zračna puška. S tem rezultatom se poteguje za nastop na finalu državnega prvenstva v Ljubljani.

Lovro Beranič

Športnik leta 2014 Izjemni uspehi ptujskih gimnazijcev

V kulturni dvorani Gimnazije Ptuj je **30. 1. 2014** potekala tradicionalna prireditve, namenjena najuspešnejšim športnicam in športnikom Mestne občine Ptuj v preteklem letu. Z velikim veseljem in ponosom smo v domači dvorani spremljali imenovanja številnih zelo uspešnih športnikov, ki obiskujejo našo šolo. Vsi posamezniki in ekipe dokazujejo, da je mogoče združiti izjemne dosežke v športu in zelo dobre rezultate v šoli.

In kdo so tisti, ki jih je tudi okolica prepoznala kot odlične in perspektivne? Posebej izstopa **Veronika Domjan**, ki je v preteklem letu ponovno dosegla nekaj neverjetnih rezultatov v metu diska in bila imenovana za najbolj perspektivno športnico leta. Ob bok Veroniki lahko postavimo še uspešna mlada plavalca **Loro Grobelšek** in **Tima Vidoviča** ter **Tomija Hojnika**, člana kickboxing reprezentance in **tretjeuvrščena na svetovnem prvenstvu**.

Ob številnih posameznikih pa smo se izkazali tudi kot kolektiv, saj je bila **Gimnazija Ptuj** v letu 2013 glede na dosežke v športu **proglášena za najuspešnejšo šolo**.

Boštjan Šeruga

Priznanje sta prevzela atletinja Veronika in rokometaš Filip.